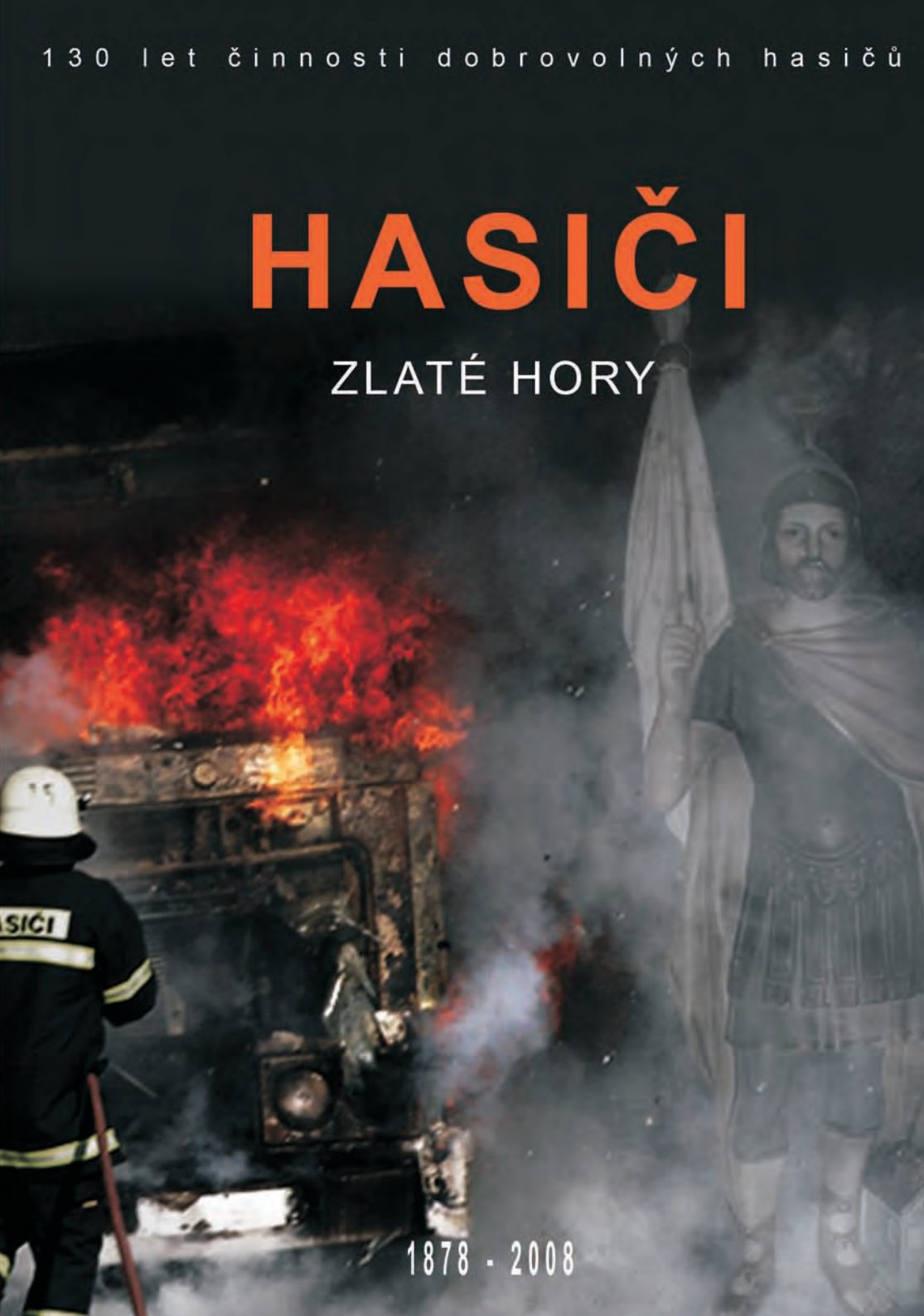

130 let činnosti dobrovolných hasičů

HASIČI

ZLATÉ HORY

1878 - 2008

ÚVODNÍ SLOVO

Vážený čtenáři.

Máte v rukou publikaci o založení hasičstva na zlatohorsku. Tedy od založení až po současnost. V roce 1878 byl v Cukmantlu založený hasičský sbor občany německé národnosti. Po odsunu německých hasičů byl v září roku 1945 založen český požární sbor pod názvem HRANIČÁŘ. Takže v letošním roce v roce 2008 je tomu sto třicet let od založení - jak jednoduché vyslovení „sto třicet“. Ale kolik obětavosti, práce, tragedií, ale i radosti a šťastných okamžiků se za tímto obdobím skrývá. Musíme obdivovat snahu našich zakladatelů, kteří přes mnohé překážky a svojí obětavost realizovali nehumánnější myšlenku, a to co nejlépe chránit životy a majetek všech. Bohužel z doby před 2. světovou válkou se mnoho informací nedochovalo, proto se asi více zaměříme na období po roce 1945. Začátky byly kruté, když se po válce začalo s prázdnou hasičskou zbrojnicí. Takže se prostředky sháněly, kde se dalo. Byly to dary od občanů, pořádaly se různé brigády a kulturní akce a i s příspěvkem radnice se začala zbrojnice vybavovat. Naše městečko bylo závislé na rozvoji hornické činnosti. Jak se rozrůstalo, tím bylo zapotřebí lepší a výkonnější požární techniky pro zajištění požární ochrany. S tím byly spojeny také větší požadavky na výcvik dobrovolných hasičů. Pomalu se začala rozvíjet spolupráce s hasičskými záchrannými sbory, od kterých se nám dostávalo i starší techniky. I tak jsme to neměli lehké. Naše činnost se začala rozvíjet pod okresem Jeseník. Když se už povedlo vybudovat jakési zázemí a kamarádské vztahy, staly se Zlaté Hory v lednu roku 1960 po novém státoprávním uspořádání Československé republiky, součástí nového okresu Bruntál. V tomto okresním sdružení jsme začali znovu pracně budovat zázemí a vztahy s novými organizacemi. 1. ledna 1996 byl obnoven okres Jeseník a my jsme opět přerušili vybudované vztahy a stali se součástí nového okresu. Přesto, že jsme prožili mnoho změn, zůstávají naše vztahy mezi hasiči přátelské a nepřerušené. Další zajímavosti o práci a činnosti jednotlivých kolektivů Vám přiblíží další stránky této publikace.

Děkuji všem, kteří se jakkoliv podíleli na zpracování a vydání této publikace, která přiblíží minulost i současnost sboru dobrovolných hasičů ve Zlatých Horách. Děkuji celé armádě členů, která se zasloužila o velké zviditelnění v očích široké veřejnosti. Věřím, že i hasičská veřejnost si ji ráda prolisuje, že pamětníkům oživí minulost a seznámí je se současností našeho sboru. Věřím, že bude přijata i přes některé drobné nedostatky, které se jistě vyskytnou, s porozuměním.

Jiří Čanko, starosta dobrovolných hasičů ZLATÉ HORY

AKTUÁLNÍ SEZNAM ČLENŮ k 1.1.2008

ALMÁŠY Jan
 BANOVCANOVÁ Jana
 BENA Josef
 BLAŽEK František
 CICOŇ Stanislav
 CICOŇOVÁ Lucie
 ČANKO Jiří
 DOČEKAL Zdenek
 ELIÁŠ Filip
 EŠKULIČOVÁ Irena
 FIALA Vojtěch
 FINSTERLE Roman
 FINSTERLOVÁ Jana
 GUDOROVÁ Halina
 HARAZIN Milan
 HASTÍK Jiří
 HASTÍK Vilém
 HEJNA Stanislav
 HOŠKO Libor
 HOŠKOVÁ Helena
 CHARALAMBIDISOVÁ Aneta
 IVAN Jiří
 IVAN Stanislav
 IVAN Vojtěch
 JANČA František
 JANUŠKOVÁ Ivana
 KAMLEROVÁ Lumíra
 KAMLEROVÁ Michaela
 KÍŠGECI Jaroslav
 KÍŠGECIOVÁ Emílie
 KOLARIKOVÁ Denisa
 KONEČNÝ Vlastislav
 KOPČIL Marián
 KRUPA Juraj
 KRUPOVÁ Miluše
 KUBIŠ Ondřej

KUREK Josef
 LIOLIASOVÁ Hana
 LOUBALOVÁ Blanka
 LOUBALOVÁ Kristina
 MÁČALOVÁ Marie
 MATUŠÍNSKÝ Marian
 MERUNKA Zdenek
 MOKROŠ Ariel
 MOKROŠOVÁ Lucie
 MOTYKOVÁ Tereza
 NOVÁKOVÁ Marta
 ODSTRČILÍK Roman
 PETŘEK Zdeněk
 SAGALINEC Robert
 SIVOKOVÁ Barbora
 SKALÁK Josef
 SKALÁKOVÁ Eliška
 SKALIČAN Jiří
 SLOVÁK Václav
 ŠAJDÁKOVÁ Aneta
 ŠAJDÁKOVÁ Lucie
 ŠEDÝ Petr
 ŠÍŠKA Radek
 ŠURANSKÝ Dominik
 ŠUSTAL Antonín
 TRUSÍK Antonín
 TURZOVÁ Jana
 TURZOVÁ Margareta
 UCHYTIL Aleš
 UCHYTIL Alois
 UCHYTILOVÁ Jaroslava
 VLACHOVSKÝ Zdeněk
 ZAGORA David
 ZAGORA Oldřich
 ZÁLEŠÁK Jiří

	Počet členů	Do 18-ti let	Nad 70 let
MLADÍ HASIČI	9	9	
ŽENY	21	3	1
MUŽI	41	3	4
CELKEM	71	15	5

HISTORIE ZLATÝCH HOR

Počátky osídlování zlatohorska a založení trvalé osady na místě Zlatých Hor (dříve Zuckmantel, Cukmantl) jsou nejasné. Celá tato oblast zahrnuje toky řek Bělé, Olešnice, Zlatého potoka, Opavice a Opavy, které

byly zlatonosné. Dá se proto předpokládat, že toto území mohlo být známo již dříve, než máme první písemné zmínky z počátku 13. století. Někteří historici jsou toho názoru, že zdejší naleziště zlata znali již Kelty (300 let p. n. l.), i když to archeologické nálezy zatím nepotvrzují.

Ve 12. a 13. století probíhala slovanská a následně německá kolonizace Jesenicka. Na první slovan-ské prospektory poukazují mnohé slovan-ské názvy řek i osad (řeky Bělá, Olešnice, obec Hradec, Vlčice aj.). Kolonizace byla řízena z polské strany vratislavským biskupstvím a z Moravy jejími knížaty. Pohraniční oblasti mezi těmito útvary se staly nadlouho sporným územím pro své nerostné bohatství, tj. zlato. Roku 1222 vrcholil spor o doly mezi vratislavským biskupem Vavřincem (Lorenzem) a moravským knížetem Vladislavem Jindřichem. Spor nebyl pro smrt knížete vyřešen. Biskup požádal o pomoc papeže Honorio III., který dopisem z 27. 1. 1224 žádá českého krále Přemysla Otakara I. (bratra knížete) o vrácení dolů na zlato biskupovi. I když se v listě nepíše výslovně o Zlatých Horách, je to první zmínka o tomto území.

Trvalou osadu zde pravděpodobně založili až němečtí horníci, kteří ovládali složitější techniku dobývání zlata ražením štol. Na ochranu dolů byl vybudován moravskými knížaty hrad Edelštejn, který byl jedním z nejmohutnějších hradů Horního Slezska. Zemská hranice mezi Slezskem a Moravou probíhala tehdy někde mezi Ondřejovicemi a Zlatými Horami. Obce Mikulovice, Hlucholazy, Konradov již patřily biskupovi. K Moravě patřilo tehdy i polské město Prudnik. První výskyt jména Cukmantl (Zlaté Hory) v listinách je z roku 1263 (in montibus contra Cucmantel et Vrudental).

13. století je obdobím bojů mezi moravskými knížaty a vratislavskými biskupy o nadvládu nad

zlatohorskem. To však již okolo roku 1290 patřilo do opavského dílu Slezska, které přidelil král Přemysl Otakar II. jako úděl svému nemanželskému synovi Mikuláši I. Ten roku 1306 udělil Zlatým Horám městská privilegia. Roku 1339 musel syn Mikuláše I., Mikuláš II., podstoupit zlatohorsko králi Janu Lucemburskému. Jednalo se pravděpodobně o zlaté doly. Římský císař Karel IV. však roku 1361 vrátil Zlaté Hory i s okolím Mikuláši II. a po jeho smrti připadly roku 1367 Mikuláši III. Ten je musel pro dluhy přenechat slezskému knížeti v Olešnici, po němž převzal majetek opavský kníže Přemysl. Husitské tažení se města pravděpodobně nedotklo, jelikož 24. 6. 1428 se ve Zlatých Horách setkala slezská knížata na jednání k stávající situaci. Ze Slezska byli husité vytlačeni až v roce 1436.

Po smrti Přemysla Opavského došlo roku 1434 k novému dělení majetku mezi čtyři syny. Pánem Zlatých Hor se stal Mikuláš IV. Již roku 1440 ale zastavil další vlastníka, kníže Václav - bratr Mikuláše IV., za 800 kop grošů hrad Edelštejn s příslušenstvím opavského knížeti Bolkovi, přičemž si smluvně vymínil, že výnos dolů mu bude nadále náležet. V tu dobu hrad vyhořel a s ním i všechna městská privilegia. Kníže Bolko hrad roku 1455 opravil, městu udělil magdeburská práva a dolům práva jihlavská.

Po smrti bezdětného Bolka převzal jeho dědictví bratr Mikuláš. Roku 1465 došlo k převzetí hradu i města českým králem Jiřím z Poděbrad. Rok 1467 byl významným mezníkem v dějinách města, protože vratislavský biskup Jošt z Rožmberka přepadl hrad Edelštejn hájený hejtmánem Janem ze Žerotína a po dobytí jej zbořil. Roku 1474 byla uzavřena dohoda o koupi a převzetí zlatohorska do držení vratislavských biskupů. Tím přešly Zlaté Hory na několik staletí pod správu vratislavského biskupství.

V počátku této doby prožily Zlaté Hory stagnaci v dolování. Teprve v biskupovi Janu Thurzovi (1506-1520) se našla osobnost, která vyvinula iniciativu pro obnovu dolování. To bylo ztrátové a biskup těžbařům odpouštěl jakékoliv poplatky. Dalším podporovatelem důlního podnikání byl biskup Jakub ze Salzy (1520-1539), který dal městu jáchymovský horní řád. Ke slávě přivedl doly

jeho nástupce Balthazar z Promnitz (1540-1563). Za jeho činnosti se razily od roku 1453 mince a od Hlucholaz se začala razit Tříkrálová štola. Ta byla téměř 6 km dlouhá, stála 90 000 zlatých a byla zaplacená z vytěženého zlata. Těžilo se tzv. měkkým dolováním. Město proslavily nálezy dvou valounů zlata. První roku 1590 o váze 1,385 kg a druhý roku 1591 o váze 1,780 kg. Oba byly věnovány císaři Rudolfo II., ale nakonec se ztratily neznámo kam.

V tomto období žilo ve Zlatých Horách 1400 - 1900 obyvatel v 268 staveních. Za třicetileté války prošla městem roku 1645 a 1646-7 drancující švédská vojska. Daleko větší pohromou byly ale čarodějnické procesy. Skutečné pronásledování začalo koncem 30. let po velkém moru, kdy byl kdekdo obviněn z travičství. Další procesy vypukly po roce 1651, kdy bylo upáleno 54 žen převážně z bohatých rodin. Nepochybně se na tom podílel jako přísedící u soudu místní rodák Jindřich František Boblig. Odhaduje se, že zde bylo popraveno celkem 85 osob. I tak město nyní prodělávalo hospodářský vzestup. Místo hornictví nastoupilo tkalcovství. Roku 1660 pracovalo ve městě 60 tkalcovských mistrů a 200 stavů. Po krátké krizi v obytu plátna se po roce 1700 staly Zlaté Hory opět významným vývozcem modrobí-

lého plátna tzv. niských cích. Roku 1732 pracovalo ve městě 191 tkalců. Dne 14. 3. 1741 vpadli do města Prusáci. Město zapálili a shořelo 300 domů včetně radnice i školy. V roce 1742 zasáhla město daleko horší rána, která ovlivnila jeho život až do dnešních dnů. Po uzavření vratislavského míru mezi pruským králem Bedřichem II.

a rakouskou císařovnou Marií Terezií se staly Zlaté Hory městem na hranici, odříznutým od přirozeně spádového území Slezska.

Další pohraniční boje v prusko-rakouských válkách 18. století probíhaly ve Zlatých Horách roku 1759 a 1779. V hornickém podnikání se vyplácela více výroba vitriolu, než těžba zlata. Roku 1751 musel biskup Philipp Gotthard Schaffgotsch odvézt mincovní zařízení do Vídně a roku 1752 byly městu zrušeny horní svobody. Roku 1788 bylo dolování zlata úplně zastaveno. Vláda císaře Josefa II. přinesla na zlatohorsku další změny. Parcelaci biskupských statků vznikla roku 1786 osada Skřivánkov a roku 1787 Rožmitál. Z hornického města se stalo město textilní výroby. Nejvýznamnějším tkalcovským mistrem byl Josef Münzberg který rozšířil svou dílnu na manufakturu a roku 1811 na továrnu. Roku 1804 žilo ve městě 2954 lidí a stálo zde 459 domů. Roku 1811 mělo město 488 domů a 3069 obyvatel.

OSOBNOSTI ZLATÝCH HOR

Zlatohorská historie je svázána hlavně s hornictvím a osoby zabývající se touto činností jsou spíše podnikatelé a investoři. Bez jejich aktivit by nebyl prospěch města a jeho obyvatel. Ve vzdálenější minulosti byli podporovateli hornictví zemjéna vratislavští biskupové: Jan Thurzo (1506-1520), Jakub ze Salzy (1520-1539), Balthazar z Promnitz (1540-1563) anebo Phillipp Gotthard Schaffgotsch (1747-1795). Z civilních osob např. František Těšínský z Levenberka, bankéři Fuggerové a kníže August z Anhaltu.

Významným odborníkem a podnikatelem v hornické činnosti byl v 19. století Johann Höniger (22.8.1804 Heřmanovice - 2.8.1892 Mírovka - Havl. Brod). Otec Anton se vyučil hornictví v Jáchymově a v roce 1794 po sňatku s Alžbětou (roz. Langerová) přichází jako kolonizátor nového Rejvízu. Johann je páté a poslední dítě. Hornictví se vyučil u otce a roku 1826 již pracuje jako měřič. Snažil se obnovit těžbu zlata, stříbra, olova a mědi u Andělské Hory a Vrbna. Pracoval jako směn-mistr v Horním Benešově a cestuje po rakouských zemích. Začíná spolupracovat s Rotschildem jako dozorce nad železnorudnými doly na sev. a vých. Moravě. Roku 1844 začal za tiché spoluúčasti Rotschilda obnovovat těžbu ve Zlatých Horách. Chápal to jako pomoc strádajícímu místnímu obyvatelstvu. Pak doly prodal hraběti z Lippe - Weissenfeldu. Höniger pak postupně pracuje v Horním Benešově, v dolech u Krupky, na Hoře sv. Kateřiny (okr. Chomutov), v Hrobu u Teplic atd.. V roce 1861 odjíždí s rodinou do USA a provozuje knihkupectví. V roce 1865 rodinu opouští a vrací se zpět do Čech. Pokračoval dále v hornickém podnikání na různých místech v Čechách, byl korespondent geologického ústavu ve Vídni a člen mnoha hornických spolků. Jeho potomci v USA žijí doposud.

Podnikateli a zemědělskými odborníky byla rodina Rudzinských z Rudna. Karl Mathias Gabriel Rudzinský z Rudna (1.11.1784 Opava - 15.7.1865 Lubotyň, Polsko) vystudoval rolnickou akademii,

byl ředitelem statku Jindřichov ve Slezsku. Koupil v dražbě statek Lubotyň, zakládal rybníky, bažantnice, zušlechtoval plemena ovcí a v roce 1854 získal na hosp. výstavě v Mnichově čestnou medaili. 31.10.1846 byl povýšen do pruského šlechtického stavu.

Syn Edward Karl Anton Rudzinsky z Rudna (5.10.1812 Jindřichov ve Slezsku - 11.8.1874 Ondřejovice) vystudoval zemědělství v Hohenheimu. Oženil se s Charlottou, dcerou opavského obchodníka V. Keila, který společně s V. Tlachem koupili roku 1821 železnou huť v Latzdorfu (Javorná u Ondřejovic). Po jejich smrti (Tlach 1837 a Keil 1838), převzala díl dědictví dcera Charlotta. Edward řídil do roku 1874 železářnu a podnikal ještě v oboru těžby a zpracování vápence, vybudoval pilu, lihovar a pivovar. V Latzdorfu zavedl chov kaprů a pstruhů. Jako zemědělský odborník se zasloužil o vypěstování ondřejovského rázu ovcí, který dával kvalitní vlnu. Na světové výstavě v Paříži roku 1855 získala tato vlna stříbrnou medaili 1. třídy. V Ondřejovicích vybudoval panské sídlo s anglickým parkem. Měl 15 dětí, z toho 8 synů (dospělosti se dožili 4) a 7 dcer (2 zemřely v dětství).

Významným podnikatelem v oboru kamenictví byl Albert Förster (4.11.1832 Supíkovice - 8.3.1908 Zlaté Hory).

V Opavě se vyučil kameníkem a začal soukromně pracovat ve Zlatých Horách. Roku 1851 byl oveden k vojsku, kde strávil 16 let. Roku 1867 založil ve Zlatých Horách kamenickou dílnu a vypracoval se na jednoho z největších podnikatelů kamenoprůmyslu v tehdejší Rakousko-Uhersku. Vlastnil lomy a dílny nejen na Jesenicku, ale i v italské Carrare. Zasloužil se o založení odborné kamenické školy v Žulově (1886). V roce 1901 mu císař udělil titul „c.k. dvorní kamenický mistr“. Zjehobývalých podniků pracujících současnosti dílny v Mikulovicích, Zlatých Horách, lomy na žulovsku apod. Rodinná hrobka na zlatohorském hřbitově je kulturní památkou. Tou je také hrobka jeho

příbuzného, a rovněž kamenického podnikatele, Josefa Förstera. Obě dvě jsou díly sochaře Josepha Obetha, rodáka z Terezína u Mikulovic.

Snad nejznámější osobností zlatohorska je sochař a řezbář Bernhard Kutzer (27.6.1794 Horní Údolí - 14.12. 1864 Horní Údolí) a jeho rodina. Je označován za nejvýznamnějšího sochaře 19. stol. v rakouské části Slezska. Narodil se v rodině mlynáře Johanna Kutzera a Terezie, rozené Jokischové, jako jeden ze 14 dětí. Ve 12 letech musel jít Bernhard do služby. Poznal rodinu skrošického sochaře Kellera, který rozpoznal jeho výtvarný talent, doporučil jej na studia, ale chatrné zdraví mu to neumožnilo. Základní školení u Kellera a další kontakty s umělci v lázních na Gräffenberku (Schwanthaler, dánský sochař Bissen), ale hlavně vytrvalost, píle a nadání ho dovedly až k založení vlastní prosperující sochařské dílny v Horním Údolí. Inspirací tvorby mu bylo hlavně italské umění, i když vzory si bral z dalších výtvarných stylů. V jeho dílně pracovali také bratři Cyril a Patricius a synové Severin, Zenobius, Johann, Raimund a Rafael. V dílně se vyučili také další regionální umělci např. Josef Kristen - Mor. Beroun, Anton Weese - Zlaté Hory, František Portsches - Ludvíkov.

Bernhard Kutzer pracoval hlavně na církevních zakázkách a jeho díla můžeme najít v široké oblasti Horního Slezska a Moravy. Uvedme například vynikající interiéry kostela sv. Michala ve Vrbně pod Pradědem se sochou archanděla Michaela nad hlavním oltářem. Dalšími realizacemi je oltář a kazatelna v Karlově Studánce, pieta ve farním kostele ve Zlatých Horách, hlavní oltář ve farním kostele v Bruntále. Další jeho díla jsou ve Vratislavi (Wrocław - Polsko), Pačkově (Polsko), Domašově, Javorníku - Vsi, Kobylé, Malé Morávce, sv. Mořici v Olomouci atd.

Ze světských motivů je známá soška jezerního pastýře Gilla z Rejvízu. Dále tvořil návrhy zábradlí, křížů a náhrobků pro železářskou huť v Ludvíkově a Železně. Další uměleckou - malířskou rodinou byli ve Zlatých Horách Joseph Templer

a jeho synové Franz a Rudolph. O Josephu Templerovi († 28.3.1860 Zlaté Hory) máme pouze několik informací, známá jsou díla nalézající se ve Slezských Rudolticích, Opavě, Osoblaze a ve Zlatých Horách. Maloval hlavně náboženské motivy.

Franz Templer (9. 4. 1854 Zlaté Hory - 5. 11. 1930 Zlaté Hory). Od roku 1900 až do roku 1930 trvale působil na poutním místě P. M. Pomocné, kde maloval náboženské obrazy. Jeho díla jsou v Bruntále, H. a D. Údolí, Javorníku, Vítkově, Tvrdkově atd. V roce 1900 při malování nástěnných maleb v interiéru farního kostela ve Zlatých Horách spadl z lešení a těžce se zranil. Malby pak dokončil Emil Brendel. Rudolph Templer (27.12.1837 Zlaté Hory - 2.1.1905 Opava) působil ve Šternberku, Bruntále a Opavě. Věnoval se malbě žánrových náboženských obrazů, krajin a portrétů. Jeho díla najdeme v Bruntále, Dlouhé Louče, Horním Benešově, Opavě.

Malíř Emil Brendel (25. 9. 1879 Zlaté Hory - 11.3.1950 Zlaté Hory) působil mnoho let v cizině, kde maloval především v Rumunsku a Rakousku. Později pracoval společně s Franzem Templerem a po jeho smrti roku 1930 trvale převzal jeho místo na poutním místě P. M. Pomocné, kde až do své smrti působil jako malíř hlavně náboženských obrazů.

Z dalších místních malířů, kteří svou tvorbou a úrovní přesáhli rámec ryzího amatérství, byl původním povoláním holič Stanislav Pospíšil (6. 10. 1909 Batelov, okr. Jihlava - 17.3.1996 Vrbno pod Pradědem Mnichov, ve Zlatých Horách r. 1918 - 1987), jenž tvořil v 2. pol. 20. století. Maloval převážně impresionisticky laděné krajiny okolí Zlatých Hor, i když se také nevyhnul portrétu či zátiší. Svými obrazy je zastoupen většinou v soukromých sbírkách. Jaroslav Michálka (2.6.1924 Opava - 17.5. 1992 Zlaté Hory) samouk, byl malířem různých žánrů, jako portrétů, zátiší, krajin apod.. Jeho malba byla většinou pečlivě realistická, kompozičně propracovaná. Ve své tvorbě rád využíval obrazových předloh a fotografií.

Významnou osobností německého kulturního a veřejného života přelomu 19. a 20. století na území rakouského Slezska byl učitel a spisovatel Viktor Heeger (28.4.1858 Zlaté Hory - 5.8.1935 Opava). Otec Moric Heeger byl kníže arcibiskupský kontrolor a později vrchní lesmistr v Javorníku. Matka, původem z Jeseníku, brzy ovdověla. Když měl Viktor Heeger 6 let, přestěhovala se vdova se třemi dětmi do Opavy. Viktor po učitelských studiích v Opavě nastoupil do Velkých Heraltic na podučitelské místo. Jako pedagog pokračoval v Bruntále a iniciativně se zúčastňoval spolkových činností ve městě. Pracoval v německých nacionálních spolcích, vydával časopis, byl poslancem Říšské rady. Od roku 1900, kdy se vzdal mandátu, se věnoval již jen kulturní a vzdělávací činnosti. V Opavě založil tradici lidového divadla - Reihwiesener Volksbühne. Věnoval se sbírání lidových pohádek, zvyků a tradic jesenické oblasti. Ve svých povídkách, básničkách, písničkách nebo dramatech pro ochotníky využíval lidového nářečí. Jeho divadelní hry byly s úspěchem mnohokrát hrány. V roce 1938 mu byla na rodném domě č.p. 21 na nám. Svobody ve Zlatých Horách odhalena pamětní deska, která byla po 2. svět. válce odstraněna.

Významnou postavou Rejvízu byl český kněz Jeroným Pavlík (22.9.1865 Starý Jičín - 23.12.1938 Rejvíz). Byl velkým milovníkem tohoto kraje. Sbíral lidové pověsti, napsal historii Rejvízu, vedl jeho kroniku a psal na náměty lidových bájí romantické básně. Zajímal se o život obyvatel, o přírodu a vše, co souviselo s místem jeho působení.

První odborně historickou práci o dějinách města Zlatých Hor (Zuckmantel, Cukmantl), napsal Dr. Phil. Josef Pfitzner (24.3.1901 Petrovice okr. Bruntál - 6.9.1945 Praha). Studoval v Opavě, Lipsku, 1923 Dr. Phil. a v roce 1927 habilitoval na něm. univerzitě v Praze jako soukromý docent, od roku 1930 profesor. V letech 1939 - 1945 byl zástupcem primátora Prahy a po válce byl lidovým soudem odsouzen a popraven. Patřil k nejaktivnějším strůjčům a vykonavatelům protičeské orientace kulturní politiky okupačního režimu.

J. Pfitzner napsal k 700. výročí města roku 1924 jako svou doktorskou práci „Dějiny horního města Cukmantlu“. Historie je zpracována do roku 1742 a je napsána se značnou dávkou vědecké objektivity. Je doposud brána za jeden z hlavních zdrojů zlatohorské historie, jelikož mnoho dokladů, které čerpaly z v ratislavského archívu, je ztraceno. V jeho dalších odborných pracích však již převládá nacionalistické hodnocení a vědecká objektivita se vytrácí.

Historií Jesenicka se celoživotně zabýval PhDr. Rudolf Zuber (23.1.1912 Ostrava - 29.10.1995 Jeseník) Jeho otec pocházel z Chorvatska a pracoval v Ostravě. Rudolf Zuber pocházel ze 4 dětí. Studoval gymnázium v Přívoze, teologickou fakultu v Olomouci a v Praze germanistiku a historii. Pracoval v Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži, od roku 1946 na teol. fakultě v Olomouci a vedl arcibiskupský archív a knihovnu na zámku v Kroměříži. Z archívu byl pro náboženské přesvědčení vypuzen a nastoupil do Javorníku do Zemědělsko-lesnického archívu. Po jeho zrušení pokračoval od roku 1960 v Okresním archívu v Šumperku a nadále spravoval pobočku Javorník pro oblast Jesenicka. Měl obdivuhodné jazykové znalosti - uměl německy, latinsky, polsky, francouzsky, italsky a chorvatsky. Celý život se věnoval archivnictví, historii a vlastivědě Slezska, zvláště Jesenicka.

Ve Zlatých Horách v domě č.p. 51 na náměstí Svobody se narodila matka hudebního skladatele Franze Schuberta, Elizabeth Vitzová (30.10.1756 Zlaté Hory - 28.5.1812 Vídeň). Dům byl v roce 1927 při rozšiřování hotelu Slezská beseda zbořen. Na jeho fasádě je umístěna pamětní deska.

HISTORIE V DATECH

- Konec 12. - poč. 13. stol.** - osídlování Jesenicka
- 1224 /27.1./** - Dopis papeže Honoria III. králi Přemyslu Otakarovi I. o vrácení dolů na zlato biskupům. Postaven hrad Edelštejn pravděpodobně moravskými knížaty
- 1241** - bitva u Lehnice. V boji proti Mongolům se měli zúčastnit i zlatohorští horníci
- 1263** - první výskyt jména Cukmantl v listinách (in montibus contra Cucmantel et Vrudental)
- 1281** - první písemná zpráva o hradu Edelštejně. Zlaté Hory označovány jako podhradí
- 1284** - hrad drží loupeživí rytíři bratři z Linavy. Ti jej musí předat biskupovi Tomáši II
- 1285** - spor mezi biskupem a vratislavským knížetem Jindřichem IV. Ten v dubnu dobyl hrad Edelštejn. Opavský kníže Mikuláš I. vrací hrad biskupovi
- 1288** - Jindřich IV. předal hrad opět Mikuláši I
- 1306** - Zlaté Hory obdržely od opavského knížete Mikuláše I. městské privilegium podle magdeburského práva
- 1325 - 1361** - Zlaté Hory obdržely Horní právo
- 1330** - písemně doloženo, že mimo běžné rýžování zlata jsou již v provozu ražené štolý.
- 1339** - král Jan Lucemburský odebral Zlaté Hory, Heřmanovice, Jarnoltowek a hrad Edelštejn s příslušenstvím a zlatými doly opavskému knížeti Mikuláši II., synovi Mikuláše I. První zmínka o existenci kostela
- 1361** - římský císař Karel IV. vrací Zlaté Hory opavskému knížeti Mikulášovi II., aby napravit křivdu svého otce
- 1367** - dědictví Mikuláše II., zemřel 1365, rozděleno mezi čtyři syny. Zlaté Hory obdržel Mikuláš III. Pro dluhy přenechal Zlaté Hory slezskému knížeti v Olešnici, po něm je převzal Přemysl Opavský
- 1433** - po smrti Přemysla Opavského, dostal město syn Václav. Zanedlouho ho převzal jeho bratr Mikuláš. Městu uděleno mincovní právo. Po smrti Mikuláše 1434 ho dostal opět Václav, ale ten ho zastavil roku 1440 opolskému knížeti Bolkovi
- 1428 /24. 6./** - schůzka slezských knížat protihusitského odporu ve Zlatých Horách
- 1440** - Edelštejn vyhořel se všemi důležitými listinami a dokumenty města. Do roku 1455 znovu opraven
- 1460** - po smrti bezdětného Bolka připadly Zlaté Hory podle smlouvy králi Jiřímu z Poděbrad a jeho synům
- 1465** - převzetí města Jiřím z Poděbrad
- 1467** - hradním velitelem hradu Edelštejnu je utrakvist Jan ze Žerotína. Pro trvalé nájezdy jeho hradní posádky do vratislavského biskupství se rozhodl biskup Jošt z Rožmberka k útoku na hrad. Dne 16. 7. hrad dobil a po několika dnech jej nechal rozbořit
- 1470** - se poprvé v listinách objevuje název Miserich (dnešní Podlesí)
- 1474** - biskupové koupili od pánů z Poděbrad Zlaté Hory za 240 hřiven a 1600 uherských zlatých
- 1477 - 1560** - za biskupů Rudolfa z Rüdesheimu, Jana Rotha, Jana Thurzy, Jakuba ze Salzy a Balthazara z Promnitz se dokladuje všeobecný rozkvět hornictví. Nová horní práva jsou označena datem 13. 4. 1477
- 1514** - vybudována sladovna a výroba piva ve Zlatých Horách
- 1524** - Zlaté Hory obdržely nový horní řád (104 článků) podle vzoru jáchymovského horního práva
- 1543** - ve Zlatých Horách jsou zaměstnáni dva mincmistři a jeden zlatník
- 1550 - 1560** - hornická činnost ve velkém rozkvětu. Od Glucholaz směrem ke Zlatým Horám se razila štola Tří králů o délce takřka 6 km. Na místě dnešní fary ve Zlatých Horách stál mincovní dům, kde se razily zlaté a stříbrné mince. Zavedením poštovní služby na cestě z Vratislavi do Olomouce byla zřízena řada poštovních stanic, např. Grotkow, Nysa, Zlaté Hory, Andělská Hora atd.
- 1586** - poprvé zmínka o poštovním úřadě ve Zlatých Horách
- 1590 /14.8./** - nalezen při povrchové těžbě valoun ryzího zlata o hmotnosti 1,385 kg v ceně 355 uherských zlatých
- 1591 /22.3./** - nalezen další valoun ryzího zlata o hmotnosti 1,780 kg v ceně 456 uherských zlatých. Oba byly darovány císaři Rudolfovi II. do jeho sbírek. Později byly ztraceny.

- 1601** - postupný zánik nerentabilních zlatých dolů a začíná se s těžbou mědi
- 1610** - neúnavní zlatokopové nalézají zlato dále od Zlatých Hor. Existuje zpráva, že např. Hans Sembdner z Hlucholaz obdržel za 1 lot a 1 kvint (cca 18 gramů) narážovaného zlata 8 tolarů a 12 grošů
- 1618 - 1648** - třicetiletá válka. Zlatohorské hornictví prožívá krizi. V té době byl starostou města řezník Johann Zottmantel. Jeho náhrobní desku je dosud možno vidět na jižní stěně farního kostela. Jde o nejstarší známý náhrobek ve Zlatých Horách
- 1642 a 1646-7** - Švédská vojska rabují a drancují město
- 1626** - byl založen střelecký spolek
- 1632** - prvním písemně doloženým poštmistrem ve Zlatých Horách byl Johann Georg Nentwig. Současně byl královským výběrcím daní a starostou města
- 1632 - 1633** - Zlaté Hory a okolí byly napadeny morem. V tomto roce zemřeli na mor ve Zlatých Horách 4 lidé, v Nise cca 6.000 lidí
- 1638** - v dolech se zkouší nový provoz těžby zlata. Město vidí v této činnosti svůj význam a provozuje těžbu. Biskup dal ve Zlatých Horách postavit nový horní mlýn (na horním konci města). Koupil jej Martin Schmidt za 1.200 tolarů se závazkem k rytířské službě.
- 1646** - Počátky čarodějnických procesů jak ve Zlatých Horách, tak v dalších městech, Nisa, Jeseník a další
- 1650** - z tohoto roku je známá městská pečeť s textem: „Sigillum civitatis Cukmontensis“. Poštmistrem ve Zlatých Horách je Georg Pfitzner
- 1651** - od 5. července do 29. září bylo v procesech s čarodějnicemi ve Zlatých Horách popraveno 30 osob. Jako přísedící u soudů se zúčastnil místní rodák František Jidřich Boblig, pozdější inkvizitor na losinském panství. Odhaduje se, že celkem bylo popraveno ve Zlatých Horách 85 osob
- 1656** - poštmistrem ve Zlatých Horách je bratr hornického hejtmána David Rudolf Handtke z Prudniku, po něm jeho švagři Nentwigové. Mincovna je odvezena do Nisy.
- 1660** - ve Zlatých Horách bylo přes 60 tkalcovských mistrů s přibližně 200 tkalcovskými stavy. V dolech bylo zaměstnáno sotva 60 horníků
- 1668** - Zlatým Horám byly biskupem Sebastianem z Rostocku povoleny 2 roční trhy s koňmi a dobyt-kem. Každou sobotu se pak konal běžný trh
- 1669** - starostou města byl zvolen Hans Bayer. Zlaté Hory mají jedinou cihelnu s roční produkcí 66.000 cihel za 213 tolarů
- 1684** - město Zlaté Hory zakládá Mannschafsbücher tzv. „Soupis poddaných“ k přesné kontrole občanů
- 1687** - ze 349 domů uvnitř městských hradeb je 138 vybaveno právem vařit pivo.
- 1692** - císařským poštmistrem je Sebastian Peschel. Po něm Franz Carl Nentwig, který byl povýšen do šlechtického stavu „von Eichenfeld“, byl starostou města a současně i císařským výběrcím cla.
- 1695** - na starém hřbitově (u farního kostela) je nouze o místa hrobů. Město získalo dosavadní biskupskou Dvorní zahradu v sousedství kostela sv. Kříže a určilo ji k založení nového hřbitova.
- 1709** - císař Josef I. uděluje městu stará privilegia a svobody. To slibuje nový rozmach zlatohorského hornictví
- 1716** - Mor ve Slezsku, mrtví leželi nepohřbeni v kaplích
- 1717** - Zlaté Hory mají ještě přes 17 běličů příze
- 1730** - v hornictví ve Zlatých Horách bylo zaměstnáno již jen 50 horníků
- 1733** - ve Zlatých Horách pracuje 191 tkalců. Z hornického města se stalo tkalcovské město. Na 322 živnostníků připadá pouze 50 horníků. V tomto roce kronika také uvádí, že město má městské hradby a 4 městské brány
- 1741 /22.6./** - bylo město Zlaté Hory Prusky na rozkaz pruského krále Bedřicha II. ostřelováno, zapáleno a vypleněno. Většina domů vyhořela včetně radnice a školy. Některé prameny uvádějí, že shořelo cca 300 domů.
- 1742** - mezi Rakouskem a Pruskem uzavřen ve Vratislavi tzv. vratislavský mír. Dne 11. června 1742 musela Marie Terezie postoupit Prusku celé Dolní a část Horního Slezska Těšínsko, Opavsko a území na jižní straně řeky Opavy, jakož i velká pohoří zůstaly v držení Rakouska. Přestože Zlaté Hory připadly Prusku, Bedřich II. odmítl Zlaté Hory převzít. Nazval město loupeživým

- hnízdem, kde se obyvatelé živí jen ovesným chlebem a vodou. Město se stalo samostatnou farností a opustilo navždy glucholazské děkanství. Kronikář zaznamenává hospodářský úpadek Zlatých Hor
- 1751 - mincovní zařízení bylo odvezeno ze Zlatých Hor do Vídně
- 1752 - vláda ve Vídni zrušila hornická privilegia Zlatým Horám, Jeseníku a stanovila platit daně a kontribuce
- 1753 - v hornickém provozu ve Zlatých Horách je zaměstnáno jen 10 horníků
- 1755 - 1765 - biskup a kníže Schaffgotsh provozuje hornickou činnost ve Zlatých Horách na vlastní náklady. Výtěžek: zlato za 15.754. guldenů, 58 grošů, 3 halíře, skalice za 10.850 guldenů, 58 grošů, 1 halír
- 1756 - 1763 - sedmiletá válka. Pokus Marie Terezie získat zpět Slezsko definitivně nevyšel.
- 1766 /30.10./ - se narodila ve Zlatých Horách Elisabeth Schubertová, rozená Vitzová, matka známého hudebního skladatele Franze Schuberta. Narodila se v domě č. 51, který byl v roce 1927 zbořen kvůli rozšíření jižní části hotelu (dnes hotel Beseda)
- 1759 - během sedmileté války se na jaře a podzim bojuje kolem hory sv. Rocha. Dne 30 dubna zde byli Prusové poraženi rakouským generálem de Ville. V tomto roce byla ve Zlatých Horách doporučena občanům výsadba brambor!
- 1766 /8.6./ - navštívil město při své cestě po jesenicku císař Josef II. s doprovodem generálů. Byl ubytován na staré poště. Poštmistrem byl Heissig.
- 1779 /14.1./ - proběhla bitva mezi rakouskými a pruskými oddíly na sv. Rochu. Zlaté Hory byly dějištěm potyčky v tzv. válce o bavorské dědictví. Prusové byli po velkých ztrátách poraženi
- 1781 - otevřena lékárna ve Zlatých Horách
- 1783 - založena společnost pro péči o chudé
- 1784 - do tohoto roku biskup Schaffgotsh provozoval na vlastní náklady rudné doly
- 1794 - poštmistrem se stal Franz Simon
- 1802 - koryto potoka Miserichbach, dnešní Prudník, resp. Zlatý potok, bylo přeloženo z náměstí Zlatých Hor mimo město. Bývalé koryto bylo zavezeno hlušinou z rudných dolů, a proto byly později potíže s výsadbou stromů
- 1808 - poštmistrem je velkostatkář Vinzenz Richter. Jeho nástupcem pak Konrád Richter.
- 1833 - náměstí Zlatých Hor se vydláždí
- 1836 - v tomto roce zemřelo ve Zlatých Horách 50 lidí na cholera
- 1839 - bylo zavedeno osvětlení ulic
- 1841 - byla vybudována nová silnice do Heřmanovic
- 1844 - Johan Höniger se pokouší vzkrýsit hornickou činnost. Zřídil u Modré štolý 4 stoupy, 2 obytné domy a jiná zařízení
- 1845 - tiskárna Trassler v Opavě tiskne pro Zlaté Hory nouzové papírové peníze - 1.200 ks. Jeden kus představoval 10 krejcarů
- 1849 - Höniger prodává hornický provoz říšskému hraběti z Lippe von Weissenfels. Ten rozšiřuje nové stoupy, staví jednu tavící huť, přípravný a obytné budovy u Modré štolý. Falšoval zprávy o výnosech, důvěřivce připravil o 350 000 zlatých a nakonec uprchl s milenkou do Ameriky
- 1858 - 1859 - za působení starosty Johana Metznera čítá město Zlaté Hory 529 domů s 4 101 obyvateli. Jsou zde mimo jiné: 374 tkalcovství mistrů, 7 běličů plátna, 2 valchovači plátna, 1 farář, 2 kaplani, 2 ranhojiči, 2 učitelé s pomocníky, 1 doktor, 34 oprávněných občanů k vaření piva, 1 lékárník, 52 ševců, 10 koželuhů, 10 řezníků, 10 pekařů, 1 poštovní úřad, 1 výrobní drátů, 3 mlýny, 2 továrny na plátno, 1 obchod kořalkou, 1 továrna na papír, 5 obchodů se smíšeným zbožím, několik obchodů s plátnem a vínem, 1 nemocnice pro chudé, 1 arcibiskupský úřad, 1 výrobní kos a srpů, 1 pílařský provoz, 1 celní a cejchovací úřad
- 1860 - u Modré štolý jsou strženy budovy a zařízení, které sloužily k hornické činnosti
- 1861 - v polovině dubna byla uvedena do provozu silnice přes Biskupskou horu do Petrovic
- 1862 /1. 9./ - byl ve Zlatých Horách zřízen telegrafní úřad.
- 1866 - válka s Pruskem (21. 6.). Dne 11. 7. přišla do Zlatých Hor první zpráva o prohrané bitvě Rakušanů u Hradce Králové!

- 1867 /7. 7./** - navštívil rakouský arcivévoda Albrecht Zlaté Hory. Hrabě Lausch přebírá doly, které však v roce 1878 zastavily svou činnost. Bělení příze ve Zlatých Horách je v rozkvětu.
- 1871** - trojtřídká obecné školy byla změněna na pětitřídní a děvčata byla od chlapců oddělena. Dívčí škola byla v budově u farního kostela ve 2. poschodí, chlapecká škola byla nově postavena (dnes jižní polovina budovy současné pošty - č. p. 144).
- 1872 /1. 5./** - je otevřena městská spořitelna.
- 1873 /leden/** - v domě č. 404 je zřízena nemocnice - u kostela sv. Kříže.
- 1876 /12. 7./** - oslavuje střelecký spolek 250 let od svého založení.
- 1879** - je zřízeno Dr. Karlem Anjelem vodoléčebné sanatorium (dnešní Dětská léčebna). Byl založen zemědělský klub a katolický spolek.
- 1882** - Königsgasse, spodní část dnešní Sokolské ulice, se reguluje.
- 1884** - na náměstí jsou vysázeny okrašlovacím spolkem kaštiny.
- 1888** - je zbourán vyčnívající dřevěný dům č. p. 1 u Horní brány (domovní číslo 1 obdržela později rozhledna na Biskupské kupě).
- 1890** - na začátku 90. let je ve Zlatých Horách 700 - 750 ručních tkalců. Týdenní mzda jednoho tkalce činila přibližně 1,5 - 2 guldeny. Nemocenská pak 15 krejcarů.
- 1891** - Zlaté Hory budují kanalizaci a vodovod (sběrné studny ve svahu za Černým jezerem).
- 1896** - dostavuje se ulice Villenstrasse (dnes Sadová). Dne 31. 10. otevřena železniční trať mezi Mikulovicemi a Zlatými Horami.
- 1897** - založen park Franze Josefa, dnes park Elizabeth Vitzové. Místo, na kterém leží park a stojí okolní vily, bylo dříve rozsáhlou kamenitou plochou zbylou po rýžovnícké činnosti. Po staletí se tomuto místu říkalo Hexenhalden (čarodějnické haldy). Právě na tomto místě byly upalovány ženy odsouzené za čarodějnictví. Byl založen nový hřbitov.
- 1898** - rok s velkou nezaměstnaností. Na Biskupské kupě vybudována zděná rozhledna. Náklady činily 9.200 korun.
- 1900** - celková výměra města činí v tom čase 12.923 ha z toho les 8.395 ha. Jedná se pravděpodobně o celý bývalý soudní okres Zlaté Hory, kde patřily kromě města i Horní a Dolní Údolí, Ondřejovice, Rejvíz a Heřmanovice.)
- 1903 /9. - 11.7./** - postihla město dosud největší povodeň. Potok se místy rozlil do šíře 50 - 100 m. Město a stát poskytl na odstranění škod těžce poškozených míst 27.533 korun. Sběrka v obci činila 11.370 korun.
- 1905** - byla postavena plynárna.
- 1911 /21.1./** - byl otevřen sirotčinec (dnes mateřská škola u mostu).
- 1914** - město má 4.520 německých obyvatel. Srpen - začala 1. svět. válka. Ze Zlatých Hor narukovalo 452 mužů, z nichž padlo 118.
- 1919 /4. 3./** - Němci žijící na území nově vzniklého Československa demonstrují za právo na sebeurčení a požadují přidružení k Rakousku. České vojsko zasahuje.
- 1919 - 1920** - do Zlatých Hor přichází české vojsko a následně četnictvo a úředníci.
- 1922 /21. 5./** - se vysvěcuje pomník padlým v 1. světové válce.
- 1924 /14. - 25. 8./** - výročí 700 let města. J. Pfizner píše jako svou doktorskou práci o historii města Zlatých Hor.
- 1932 /1.9./** - je otevřena česká menšinová škola v domě č.p. 388, je řízena učitelem Miloslavem Paličkou.
- 1937** - otevírá se státní muzeum v budově staré pošty.
- 1938** - povolávání německých mužů k českému vojsku. Mnoho jich utíká přes hranice do Německa. Dne 22. září jsou Freikorpssem otevřeny hranice do Hlucholaz mezi Německem a ČSR. Dne 6. října vstupuje německá armáda do Zlatých Hor. Z města je odsunuto do vnitrozemí 126 českých obyvatel.
- 1939 /1. 9./** - začátek 2. světové války
- 1945 /8. 5./** - Rudá armáda obsazuje Zlaté Hory. Vedení města přebírají české úřady.
- 1945 /26.7./ - 1946 /9.10./** - odsun převážné části německého obyvatelstva zlatohorska do Německa. Přicházejí noví osídlenci z Huštěnovic (jižní Morava) a Slováci z Oravy.
- 1949 - 1950** - příchod utečenců z Řeka
- 1948 /5.1./** - provedeno přejmenování města na Zlaté Hory (dříve Cukmantl, Zuckmantel)

- 1952 /19.10./ - zahájení geologického průzkumu u Modré štolý
 1958 /1.4./ - založení závodu Rudných dolů ve Zlatých Horách
 1962 /9.9./ - shořela pila a na jejím místě vznikl podnik Geologický průzkum
 1960 /29.3./ - k městu připojeny Horní a Dolní Údolí
 1964 /13.2./ - k městu připojeny Ondřejovice a Rejvíc
 1993 /17.12./ - těžní jámou vytěžen poslední symbolický vozík rudy
 1993 /31.12./ - ukončení novodobé těžby rud barevných kovů, zlata a stříbra ve Zlatých Horách

MÍSTNÍ ČÁST ONDŘEJOVICE

Obec, která patří od roku 1964 ke Zlatým Horám, leží na trase Zlaté Hory - Mikulovice. Poprvé je uvedena roku 1263 pod latinským názvem Villa Andree, později německy Endersdorf. Ondřejovice byly od svého vzniku rytířským statkem (alod). Ten často měnil majitele a tak můžeme jmenovat roku 1504 Františka Těšínského z Levenberka, pak rod Schoffů, rod Maltitzů do roku 1714 a pak rod Jerinů. Při rozdělení Slezska roku 1742 připadla část obce za říčkou Olešnicí Prusku. V roce 1794 koupil panství pruský šlechtic Karel Ignác Salis, jenž založil roku 1795 obec Salisov. Jeho syn Karel vybudoval roku 1808 v Javorné (Latzdorf) železářskou huť s vysokou pecí, dva hamry a drátovnu. V r.1822 tuto železářnu koupili opavští obchodníci Tlach a Keil a zmodernizovali ji pro výrobu pozinkovaného plechu. Ten se vyvážel i do Londýna, Paříže, Amsterdamu, Berlína a Athén. V roce 1847 získal statek rod Rudzinských, v jejichž držení zůstal do roku 1945. Původní rytířská pevnost, uváděná roku 1420, zanikla za třicetileté války, ale šlechtický zámek z roku 1668 byl zbořen až roku 1960. První zmínky o kostele v obci jsou ze 13. století. Současný kostel sv. Martina a Panny Marie Sedmibolestné, hřbitov a ohradní zeď jsou chráněnými památkami. Jádrem kostela pochází pravděpodobně z konce 16. století. V roce 1770 vyhořel a po sedmi letech byl obnoven. Ondřejovice jsou dosud největší obec patřící pod správu města Zlatých Hor.

Pohled na Ondřejovice

MÍSTNÍ ČÁST HORNÍ A DOLNÍ ÚDOLÍ

Jsou největší rekreační oblasti na zlatohorsku. Do roku 1960 samostatná obec Horní a Dolní Údolí přešla pod správu Zlatých Hor. Původní slovan-
ský název, Horní a Dolní Olešnice, je uváděn
v polovině 15. století. V průběhu 17. století zde
byl hamr na výrobu méně kvalitního železa, min-
covna a huť na výrobu vitriolu. Horní Údolí bylo
hornickou obcí, ve které se ve středověku nachá-
zelo největší ložisko zlata na území současného
zlatohorska (Starohoří). Odborníci tvrdí, že se
zde zlato dobývalo hlubinně již ve 13. století.

Nejznámějším místním rodákem je Bernard
Kutzer, který se svými bratry a syny založil so-
chařskou dílnu vyhledávanou nejen v Horním
Slezsku. Nad Horním Údolím na Příčné hoře ne-
daleko kaple sv. Anny (dnes je již bohužel v rui-
nách) byla postavena kamenná mohyla, jako vděk
za konec hladových let způsobených bramboro-
vým morem.

Odlehlost obou obcí v pohraničí Jesenicka do-
pomohla k tomu, že se zde zachovalo množství
lidové jesenické architektury z 19. století. Sedm
lidových roubenic je již památkově chráněno
a další tři jsou navrženy do seznamu chráněných
památek. Díla místní sochařské rodiny Kut-

zerů z Horního Údolí - litinový
kříž na hřbitově a socha sv. Floriá-
na před hřbitovem - jsou nemovité
kulturní památky. Dalšími památkami je Lesní
hřbitov - památník sovětských zajatců z 2. světové
války, zřícenina hradu Kobrštejna, středověká Olo-
věná štola a rudní revír Starohoří na Příčné hoře.
Za nemovité památky jsou navrženy hornouđol-
ský kostel sv. Jana Křtitele, postavený v r. 1886-
1888 v novogotickém slohu. Plány kostela navrhl
a stavbu vedl mistr Schwarzer z Javorníku. Vyba-
vení interiéru je dílem rodiny Kutzerů, nástěnné
malby vytvořili F. Templer a E. Brendel ze Zlatých
Hor.

V 50. letech byly obce osídleny asi devadesáti ro-
dinami uprchlíků z Řecka, t.j. kolem 350 osob. Po
roce 1975, kdy došlo v Řecku k politické změně,
se většina z nich postupně vrátila zpět do vlasti.
V současnosti slouží velká část domů v obcích
k rekreačním účelům. Svou romantikou horských
vesniček s lidovými chalupami a pasoucími se ov-
cemi jsou Horní a Dolní Údolí lákavé pro turisty.
V zimě turistům slouží lyžařské sjezdovky s vle-
ky, blízké běžecké tratě a v létě cykloturistické
stezky.

Sjezdovka

Pohled do údolí

MÍSTNÍ ČÁST REJVÍZ

K turisticky nejzajímavějším místům zlatohorská patří Rejvíz (od roku 1964 pod správou Zlatých Hor). Tato nejvýše položená obec ve Slezsku (780 m n.m.) se rozkládá na náhorní planině s rozlehlými loukami, které jsou obklopené lesy. První zmínka o obci je z roku 1687 pod jménem Reihwiesen (řada luk).

Nejznámější místo Rejvízu je Národní přírodní rezervace s Velkým mechovým jezírkem, které je největším moravským vrchovištním rašelinštěm. Po haťovém chodníku se dostaneme do dávné doby ledové, z které nám zde ledovec zanechal některé živočišné a rostlinné druhy. Okolí mechového jezírka je porostlé borovicí blatkou s podrostem mechu rašeliníku. Můžeme najít vzácné druhy rostlin např. rozmarín divoký, rojovník bahenní, klikvu nebo masožravou rosnatku okrouhlostou. Můžeme zahlédnout i šidlo rašelinné, ale žije zde na 200 druhů hmyzu. Temná voda jezírka, hluboké lesy okolí, zřícenina hradu Kobrštejna a tvrdé podnebí dokázalo jít fantazii místních obyvatel k vytvoření mnoha krásných bájí a legend. Nejznámější je o pastýři Gillovi či

o potopení Hunohradu. Sběratelem lidových skazek a historie Rejvízu byl český farář Jeroným Pavlík, působící zde v letech 1900 - 1938.

K vyhledávaným místům Rejvízu patří penzion Rejvíz - dříve Noskova chata, jež je nemovitou kulturní památkou. Tato celodřevěná stavba je zachovalá lidová architektura 19. století. Je známá svým krásným interiérem, zvláště populárními vyřezávanými židlemi s podobami někdejších stálých hostů. Rejvíz je se svou v základě jednotnou zastavbou roubených lidových domků, upoutávajících svou barevností, navržen jako vesnická památková zóna. Nemovitou památkou je také kostel Jména Panny Marie z roku 1808, jehož hlavní oltář je dílem významného regionálního sochaře Bernarda Kutzera z Horního Údolí. Další zajímavostí je památník obětem první světové války. Rejvíz je turistickou obcí, která je navštěvována hlavně v létě a v zimě. Je východiskem i cílem cyklistických i běžeckých tras do širokého okolí. Turistům slouží několik restaurací, penzionů a privátních ubytoven.

Kostel Jména
Panny Marie

Interiér penzionu Rejvíz

Velké mechové jezírko

Chodník k Velkému
mechovému jezírku

HISTORIE SBORU ZLATÝCH HOR

Oheň měl v průběhu dějin pro člověka hospodářský a společenský život nesmírný význam. Poskytoval mu teplo, světlo, chránil před dravou zvěří, dal mu možnost přípravy pokrmů, pomáhal mýtit lesy a přeměňovat je v úrodnou půdu, tavit rudu a vyrábět kovové nástroje. Nebezpečí ohně se projevovalo až v okamžiku, kdy člověk ztratil nad ohněm vládu, a kdy se změnil v požár (z dobrého sluhu se stal špatný pán). První stručné směrnice pochází ze 14. století, kdy každý občan musel chránit svůj oheň. K ohni nesměli přistupovat lidé se zbraní, řemesla musela mít své háky k boření střešů při požárech a povozníci vozili vodu. V průběhu 16. století vznikají hospodářské instrukce a selské řády, které obsahují požární opatření - zabránit vzniku požáru a povinnosti obyvatelstva při jeho vzniku a hašení. Největší pozornost zde byla věnována komínům. Komíny byly většinou pleteny z vrbového proutí v podobě podlouhlého koše a vymazány hlínou a později se začaly objevovat i komíny zděné. Kontroly komínů probíhaly v určitých časových intervalech. Občané měli mít ve vlastnictví toto nářadí - žebříky, kožené korbele, tlouky, dřevěné stříkačky a další nářadí, které mohlo pomoci při boji s požárem. (Z technického vybavení zaujímaly přední místo měděné a mosazné velké stříkačky.)

V roce 1751 vyhlásila Marie Terezie patent, kterým se vydává řád k hašení ohně.

Ve slezském vévodství bylo toto nařízení zveřejněno v roce 1756.

Obsahovalo:

- jak vyhlásit požár (poplach při požáru),
- kdo při hašení pomáhá,
- kdo řídí záchranné práce,
- jaké byly tresty a pokuty za neuposlechnutí nařízení.

Ve starých záznamech se můžeme dočíst o různých živelných pohromách, které naše město nejvíce ohrožovaly. Napomáhala tomu i tehdejší zástavba domů se šindelovými střechami, které byly živnou půdou pro oheň. Primitivní hasební prostředky nedovolovaly větší a účinný zásah a tak se hašení omezovalo na strhávání střešů a popřípadě i celých budov. Typickým takovým požárem byl požár našeho města dne **22. 8. 1741**, při němž vyhořela městská radnice a s ní 300 domů (bylo to skoro celé město, kromě okrajových částí). V roce **1756** při průchodu města rakouskými vojsky vyhořela opět radnice a s ní 13

domů v okolí. Největší katastrofa v našem městě byla zaznamenána v období prusko-rakouské války **14. ledna 1779**, kdy město bylo v jednom dni v držení obou válečických stran. V tento den vypukl ve městě dosud v historii největší požár, který jak se uvádí v kronikách, předčil i pohromu a nedozírné následky z roku **1741**. Město bylo požárem zcela zničeno. Tyto události, které v tehdejších dobách postihly téměř všechny města i vesnice zmítané válkou, vedly k vydání patentu Josefa II. z roku **1774** o tzv. požární policii, který až na pár obměn byl platný až do skončení 2. světové války. Podle tohoto patentu se sice nařizovalo všem obcím organizovat požární ochranu, ale protože město muselo na požární zařízení přispívat, realizace sboru byla neustále odkládána.

První dobrovolný hasičský sbor ve Zlatých Horách byl podle záznamů zemského muzea v Opavě, založen až roku **1878** pod názvem (**Freiwillige Feuerwehr Cukmantl**).

Následující rok **1879** byl po stránce požárů velice tragický a to byl hlavní podnět k rychlému vybudování požární zbrojnice, která stála na stejném místě jako ta dnešní. V letech po první světové válce přišli do zdejšího německého kraje český mluvící občané. Úředníci okresních úřadů, železničáři, soudci, vojáci, četníci. Do německých hasičských spolků však bylo přijato jen minimum zájemců. Další vývoj a činnost hasičů ve Zlatých Horách (Cukmantlu) nebyla zaznamenána, a proto se další historie datuje až od roku **1945**.

S odsunem německy mluvícího obyvatelstva se rozpadl i německý spolek dobrovolných hasičů (**Freiwillige Feuerwehr**) a novým obyvatelům vyvstala nutnost založení českého sboru dobrovolných hasičů. Počátky českého sboru dobrovolných hasičů ve Zlatých Horách byly nepředstavitelně těžké a byly překonávány pouze obětavou a nadšenou prací všech členů. Už na začátku září 1945 byl ustanoven přípravný výbor, který měl zajistit dostatečnou členskou základnu. Zájemců o členství ve spolku bylo přes dvěstě, ale na první valné hromadě **28. září 1945** se jich zúčastnilo pouze 32. Na této ustanovující valné hromadě byl zvolen první výbor tehdejšího sboru dobrovolných hasičů, který si do svého názvu přidal jméno **HRANIČÁŘ**.

Do prvního výboru byli mj. zvoleni:

Tehdejší správní komisař **Evžen Záhumenský** - starosta, učitel **František Valenta** - místostarosta, architekt **Otakar Dráb** - velitel, hostinský **Miroslav Sladílek** - zástupce velitele, cukrář **Josef Mališka** - pokladník, úředník **František Křetinský** - jednatel.

Další členové zakládajícího výboru: **Josef Říha**, **František Adamík**, **Jaroslav Hošťenský**, **Josef Ferbíněk**, **Konstantin Novák**, **Jan Jeřábek**, **A. Hošťenská**, **J. Orálková**.

Ostatní zakládající členové: **Jan Káňa**, **Stanislav Koutný**, **Jan Tomašík**, **Jan Havelka**, **Karel Daněk**, **Jaroslav Máchal**, **František Dvořáček**, **Josef Chybík**, **Jindřich Vybíral**.

Do konce roku ještě přicházejí další členové, kteří pak tvořili základní kádr sboru: **Václav Strupek**, **Bohumil Klíma**, **Květoslav Mazal**, **Stanislav Janěček**.

Sbor převzal výzbroj a výstroj po německé organizaci Freivillage Feuewehr. Bylo jí velmi málo, protože většina výstroje i výzbroje byla před postupující frontou evakuována. Sice se zjistilo, že mnohé věci označené jako majetek zlatohorského spolku se nacházejí v obcích Jesenicka, ale obecní úřady těchto obcí je odmítly vydat zpět. Ve zbrojnici po bývalém německém hasičském sboru zůstala motorová stříkačka typu Flader, asi 150 m hadic a k tomu ruční vysunovací žebřík. V požární skladšti, které bylo tehdy umístěno v přízemních místnostech dnešní pošty, ještě zbylo několik přileb, opasků a drobnější požární výzbroj. V garáži pak byl ještě starý hasičský automobil typu OPEL Adam Daimler, rok výroby 1911. Byl otevřený s kulisovým řazením a rychlostní pákou umístěnou z venkovní strany. Tento mimořádně starý automobil měl také mimořádně velkou spotřebu paliva. Proto byl roku 1947 jako nepojízdný prodán hasičskému sboru z Veselé u Zlína za 5.000 korun staré měny.

Řádná valná hromada v lednu 1946 zvolila starostou opět **Evžena Záhumenského** a velitelem **Karla Daňka**. Ale už v květnu 1946 v doplňovacích volbách byl zvolen Starostou **Jindřich Vybíral** a velitelem **Josef Mališka**, který byl za války placeným hasičem města Brna a od něhož se očekávalo že zde uplatní své zkušenosti. Činnost sboru byla v té době velmi problematická. Téměř nikdo ze zásahové jednotky neovládal hasičský výcvik a v požární taktice nebo technologii hašení neměli členové ani potuchy. O požárním náradí toho věděli ještě méně. Hlavní starostí vý-

boru bylo pořizování chybějící výstroje a výzbroje. Všechno muselo být nakupováno z finančních prostředků sboru. Podle dochovaných materiálů sbor upadal, nedařilo se udržet prvotní nadšení a zápal pro sbor. V roce 1946 činil příspěvek Národního výboru jen 10.000 korun staré měny, za které bylo pořízeno několik cvičných stejnokrojů. Nebylo tedy divu, že činnost sboru byla zaměřena především na získávání finančních prostředků na nákup potřebného náradí. Proto byly pořádány různé zábavy i sbírky mezi obyvateli města. Situace v technickém vybavení však zůstala špatná a sbor nebyl schopen hasičského zásahu. V průběhu roku ještě přicházejí do sboru čtyři bratři **Kubové**, čtyři bratři **Janíčkové**, dále **Alois Kužel**, **František Nečesaný**, **Richard Panák** a další. Na výroční valné hromadě v lednu 1947 došlo k volbě nových představitelů sboru. Starostou se stal **Jan Káňa**, jednatelem **František Křetinský**, velitelem se stal opět **Josef Mališka** a jeho zástupcem **Jaroslav Máchal**.

Ještě v tom roce se podařilo zakoupit u firmy Stratílek – Vysoké Mýto přenosnou motorovou stříkačku PS 8 bez hadic a podvozku, který byl dodán později. Podle tehdejších zvyklostí se stříkačka slavnostně vysvětila za přítomnosti hasičů z celého okresu Jeseník.. Členská základna se po

půl roční činnosti nového výboru rozšířila na 47 členů. S novou stříkačkou bylo započato s pravidelným výcvikem a také se zlepšila akceschopnost družstva.

13. 7. 1947 Průvod hasičů na Okresním cvičení v Cukmantlu.

V tomto roce také rozhodla okresní hasičská jednota č. 10 v Jeseníku (tehdy ještě Frývaldov), že ve Zlatých Horách proběhne okresní cvičení hasičských sborů. Nadšenou a obětavou prací se podařilo připravit tak dobrou soutěž, že se o ní hovořilo ještě mnoho let.

Ještě před touto soutěží se vzdává funkce velitele **Josef Mališka**, ale i tak se zásluhou ostatních členů výboru kádr hasičů ve Zlatých Horách celkem stabilizoval. V tomto roce sbor zasahoval u třech požárů. Přestože byla koupena nová stříkačka, situace při zásazích se příliš nezlepšila, protože scházely hadice. Na výroční valné hromadě **24. ledna 1948** proběhla opět volba nových funkcíonářů. Starostou byl znovu zvolen **Jan Káňa**, který tuto funkci vykonával až do své smrti v roce **1958** a velitelem se stal **Jaroslav Máčal**.

Celé složení tehdejšího výboru vypadalo takto: starosta - **Jan Káňa**, velitel - **Jaroslav Máčal**, místostarosta - **Vlastimil Bednařík**, zástupce velitele - **Vladislav Kuba**, jednatel - **František Křetinský**, pokladník - **Josef Říha**, vzdělavatel - **Bohumil Klíma**, zbrojmistr - **Květoslav Mazal**, strojmistr - **Stanislav Koutný**

S novým výborem nastal ve sboru obrat k lepšímu, opět se vrátilo původní nadšení. A tímto se sbor dostal mezi nejlepší v okrese. Protože špatná situace ve vybavení sboru hadicemi přetrvávala, bylo objednáno u soukromé firmy z Brna 600 m hadic, za 50.000,- Kč. Na nákup těchto hadic přispěl Národní výbor pouze 15.000,- Kč a sbor ze svých prostředků uhradil 35.000,- Kč. Později se doobjednalo ještě 300 m hadic. Po celý rok **1948**

vládla ve sboru spokojenost, i přesto, že práce bylo pořád dost, pokračovalo se dále ve cvičení mužstva a také se již prováděly žňové hlídky. Při oslavách 30. výročí vzniku Československé republiky, 28. října toho roku, proběhl slavnostní slib nováčků na náměstí před radnicí. Podle záznamů z tohoto roku vypuklo na celém okrese 53 požárů z toho v našem městě 9 požárů, při jednom z nich pomáhali i hasiči z Polska. Zlatohorský sbor toho roku zasahoval už také u čtyřech požárů, mimo naše město – dvakrát v Jindřichově, jednou v Ondřejovicích a jednou na Videlském kopci u požáru lesa.

V roce **1949** byl dodán zbytek objednaných hadic, ale sbor neměl hotovost a Národní výbor je nechtěl uhradit a ani půjčit sboru peníze. Hadice se tedy musely vrátit. Následkem toho vznikl mezi Národním výborem a hasičským sborem velký rozpor, který způsobil odchod některých členů ze sboru. Zůstali jen ti, kteří si uvědomovali nutnost požární ochrany a věřili, že se vše změní. Ještě téhož roku se členům sboru podařilo dát dohromady 30.000,- korun a začalo se uvažovat o zakoupení vozidla. To se také podařilo, byl zakoupen automobil značky OPEL Minerva, který byl přebudován na hasičský a sloužil do roku **1952**. Stál 90.000,- chybějících 60.000,- zapůjčila zdejší spořitelna. Ručiteli byli Václav Strupek, Jaroslav Máčal a Stanislav Koutný, jako soukromé osoby. Sbor se podařil upevnit natolik, že vyhrává soutěž v hasičském pětiboji v Kolnovicích.

Dochází ke změně názvu města na Zlaté Hory.

Teprve v roce **1950** přešla starost o vybavení hasičských sborů na národní výbory a zbývající část půjčky byla spořitelně uhrazena z prostředků MNV. Na výroční valné hromadě **15. ledna 1950** byl opět volen výbor, došlo jen k malým změnám.

Složení výboru:

starosta - **Jan Káňa**, velitel - **Jaroslav Máčal**, místostarosta - **Vlastimil Bednařík**, zástupce velitele - **Vladislav Kuba**, jednatel - **František Nečas**, pokladník a strojmistr - **Bohumil Klíma**, vzdělavatel - **Jan Stavěl**, zbrojmistr - **Václav Strupek**, členové výboru – **Arnošt Kuba**, **Josef Hrnek** a **Stanislav Martínek**

Výcvik a schůze byly stanoveny na každý čtvrtek a toto bylo dodržováno několik let. V květnu proběhla v Mikulovicích okrsková soutěž, jak uvádí

chronika nebylo zde nic připraveno, proto se na místě věci ujímá a program celé soutěže sestavuje **Vladislav Kuba**.

Po zvolení nového předsedy MNV 25. května 1950 (**Miroslav Halas**, byl i členem sboru), se vztahy mezi MNV a sborem se urovnávají. Do užívání byl sboru předán sál hotelu „Slezská Beseda“ a bylo rozhodnuto, že bývalý kinosál bude upraven jako taneční. V tomto roce si sbor pořídil vlastní prapor. Zhotovili jej řádové sestry zdejšího kláštera. Stál 8.000,- korun. Prapor byl slavnostně vysvěcen 15. září 1950 a jeho kmotry byli **Stanislav** a **Anna Koutní**.

Při této příležitosti byli vyznamenáni dva členové **Jan Káňa** a **Stanislav Koutný**. Celá sláva se odbyvala v tanečním sále Slezské Besedy, který si členové sboru sami opravili. V těch letech vzrůstal

zájem mladých lidí o práci ve sboru, jejich příliv byl tak velký, že byla pro vstup do sboru stanovená zkušební lhůta.

Od 1. 1. 1951 se přestal užívat název „Sbor dobrovolných hasičů – Hraničář“ a užívalo se nové pojmenování „**Požární sbor MNV ve Zlatých Horách**“. Místo hasič se začalo říkat **požárník**. Mezi členy sboru začaly přicházet ženy.

V tomto roce opět proběhl volby, ze kterých vyšel výbor v tomto složení:

předseda - **Jan Káňa**, velitel - **Jaroslav Máčal**, místopředseda - **Vlastimil Bednařík**, zástupce velitele - **Vladislav Kuba**, jednatel - **František Nečesaný**, organizační ref.. - **Václav Strupek**, vzdělavatel - **Vít Čep**, pokladník a strojník - **Bohumil Klíma**, archivář - **Jan Stavěl**, ref. pro školení - **Jaroslav Máčal**.

V tomto roce nastal pozvolný úpadek sboru, odcházeli starší členové a mladých přicházelo velmi málo a navíc se museli vše učit. Mimo jiné do sboru přichází i Michal Lilek. Obrat k lepšímu nastal v roce 1952. Noví členové zdomácněli a vztahy se urovnaly. Sbor se celkově omladil a přišlo více žen, začalo vznikat ženské družstvo. Probíhalo mnoho brigád na polích místního JZD. Při jedné z nich došlo k neštěstí, traktorem byl usmrcen jeden z členů, bratr **Staněk**. Na podzim tohoto roku po dlouhých deštích stoupají hladiny řek, sbor má povodňovou pohotovost. Ze sboru odchází jednatel **František Nečesaný** a mezi mladými přichází **Adolf Pfützner**.

V předsednictvu sboru došlo ve volbách jen k malým změnám, změnil se jednatel - **Bohumil Klíma**, pokladník - **Václav Strupek**, zbrojmistr - **Květoslav Mazal**.

Do okresního výboru byl zvolen **Jaroslav Máčal**, **Jan Jareš** a **Bohumil Klíma**.

V roce 1953 odchází **Jaroslav Máčal** pracovat na okresní velitelství požárního dozoru a opouští funkci velitele, zůstává však členem a zástupcem sboru v okresním výboru. Do funkce velitele je zvolen jeho dosavadní zástupce **Vladislav Kuba** a jeho zástupcem se stává **Václav Strupek**, který je zároveň pokladníkem. Do výboru sboru ještě přichází jako člen **Richard Pfützner**. V 1953 vypuklo několik lesních požárů a také se dává dohromady i družstvo žen, od kterých se očekává velká pomoc. Toto družstvo se osvědčilo ještě toho roku při požáru zemědělské usedlosti v Mikulovicích. V tomto roce také zlatohorské družstvo mužů vyhrává jak okrskovou, tak i okresní

soutěž a postupuje do krajského kola, které se konalo 20. září 1953. V roce 1954 probíhá ve Zlatých Horách okrsková soutěž, kde obě družstva ze Zlatých Hor muži i ženy vyhrávají první místa. Postupují do okresního kola, kde obsazují 3. místo. Velitelem soutěžního družstva již byl **Michal Lilek**. Bohužel, ale v průběhu roku dochází k úpadu sboru. Mnoho členů je zaměstnáno v Geologickém průzkumu, kde pracují na směny a slabně účast na cvičení. To se týká i velitele sboru, který pracuje v G.P. a dokonce mimo město podává návrh na uvolnění ze své funkce. Většina mladých členů odchází na vojnu. Na funkci velitele se uvažuje o **Václavu Stupkovi** nebo o **Arnoštu Kubovi**. Nakonec to není ani jeden z nich, velitelem je zvolen **Jan Stavěl**. Podle jeho zápisů (byl i kronikářem) je rok 1954 jedním z nejhorších v požární ochraně města. Přichází pár mladých členů a sbor se začíná opět probouzet k životu.

1. 12. 1954 v doplňovacích volbách byl zvolen velitelem **Jan Stavěl**. Automobil ve výbavě sboru se stává nepojízdným a zlatohorskému sboru bylo přiděleno, okresní správou státního požárního dozoru nákladní auto zapůjčeno z prostředků CO Praga RN. Toto bylo později převedeno do Dolní Lipové a Zlaté Hory dostávají požární auto Daimler, byl to vůz podobný Opelu a stejně tak poruchový a slouží sboru až do roku 1956.

V roce 1955 se konaly oslavy desetiletého trvání sboru, 13. února sbor pořádá hasičský ples, při kterém se vznítíl trám zazděný v komínovém tělese. Tento začínající požár byl v zárodku uhašen pořadateli plesu, tak rychle, že to ostatní účastníci ani nezpozorovali.

Předsednictvo zvolené pro rok 1955:

předseda - **Jan Káňa**, velitel - **Jan Stavěl**, místopředseda - **Vlastimil Bednařík**, zást. vel. a pokladník - **Václav Strupek**.

Další členové výboru – **Jaroslav Máčal**, **Jan Janíček**, **Arnošt Kuba**, **Ludmila Dvořáková**, **Pavla Podzemská**, **Josef Hrnek** a další.

Do okresního výboru jsou zvoleni – **Bohumil Klíma**, **Jaroslav Máčal**, **Michal Lilek**.

V listopadu roku 1955 ukončuje své členství ve sboru velitel a archivář sboru **Jan Stavěl**.

Ještě v listopadu probíhají volby, zvolení jsou:

Předseda – **Jaroslav Máčal**, velitelem se stal **Adolf Pfützner** a jeho zástupcem **Michal Lilek**.

Všichni tři byli hybnou pákou organizace a jejich zásluhou se sbor dostal mezi nejlepší v okrese.

V roce 1956 sbor opět zaznamenává úspěchy, jak v soutěžích, tak i v získávání nových členů.

V tomto roce se začíná formovat družstvo žáků pod vedením **Františka Blažka**.

20. 4. 1956 dostává sbor nové typizované vozidlo **DVS 8 Tatra 805**. V průběhu tohoto roku vzniká závodní požární sbor v závodě Moravolen, kde mezi zakládajícími členy jsou mimo jiné i **Milošlav Všetíšek**, **Karel Peiger** a **Antonín Trusík**. V říjnu 1956 odchází **Adolf Pfützner** na vojnu a funkci velitele sboru přijal jeho zástupce **Michal Lilek**, který ji pak zastával s velkým úspěchem **dvacet čtyři let**. Jeho nástup se projevil hned v příštím roce 1957, kdy v okresním kole zvítězilo jak družstvo mužů, tak i družstvo žen, jehož vedoucím byla **Dobromila Cveková**. Zlepšila se i hospodářská stabilita sboru a klubovna ve staré zbrojnici se stala místem pravidelného scházení členů organizace. Tato klubovna byla již tenkrát dobře vybavena (gramoradio, kulečník, dokonce i jeden z prvních televizorů ve Zlatých Horách). Sbor jedná o zřízení cvičiště v místní části Mizeřich. V prosinci roku 1957 byl opět volen nový výbor, došlo jen k menším změnám:

Místopředseda - **Richard Pfützner**, Jednatel - **Pavla Podzemská**.

V červnu 1958 zemřel nejstarší člen, nositel hasičského vyznamenání „Za příkladnou práci“ a dlouholetý předseda spolku **Jan Káňa**. 1. července mu byl vypraven hasičský pohřeb za pří-

tomnosti mnoha hasičů z okolí. **Jaroslav Máčal** byl zvolen také do krajského výboru. **27. 7. 1958** se ve Zlatých Horách konalo okresní kolo soutěže družstev za účasti 3.000 diváků. Zlatohorský hasičský sbor - družstvo mužů i družstvo žen získaly první místo a i družstvo žáků zaznamenává první úspěchy.

V tomto roce řádila ve městě opět povodeň, naštěstí bez větších škod (poničeny vozovky ulic Sokolská a Wolkerova). V roce **1959** družstvo mužů i žen zvítězilo v okrskové i okresní soutěži, tímto se obě družstva probjovala do krajského kola, kde muži obsadili druhé místo, ženy zvítězily a postoupily tak do celostátního kola v Bratislavě, kde se umístily na čestném pátém místě. Následovalo mnoho blahopřejných dopisů a uznání celému sboru. **František Blažek** vede již dvě žákovská družstva (mladší a starší žáci). V následujících letech mohl být, pod vedením předsedy **Jaroslava Máčala** a velitele **Michala Lilka**, zlatohorský požární sbor vzorem ostatním sborům v okolí. **27. ledna 1960** vypukl velký požár, při jehož hašení pomáhají i hasiči z nedalekých polských Glucholaz. Po vzniku nového okresu Bruntál v tomto roce, do kterého byly Zlaté Hory začleně-

ny, jako jediné město z býv. okresu Jeseník, byly první kroky sboru v tomto okrese velmi skromné, ale brzy patřily zlatohorská organizace i zde mezi nejstabilnější. V roce **1961** sklízí všechna družstva zlatohorského sboru i obě žákovská družstva výrazné úspěchy. Vedoucím žákovských družstev byl **František Blažek**.

Rok **1962** provází opět úspěchy všech družstev sboru v soutěžích. **9. září** vypukl jeden z největších požárů v našem městě a to požár zlatohorské pily. Zde zasahuje většina sborů z okolí i hasiči z polských Glucholaz.

V roce **1963** se na oplátku zlatohorský sbor s velkým úspěchem účastní likvidace požáru továrny na výrobu nábytku v Glucholazích. Výhry v okrskových kolech požárních soutěží se pomalu stávají tradicí, stejně jako umístění na předních místech ve vyšších kolech požární soutěže. Družstvo mužů vyhrává v okresním kole stříbrnou plaketu. Jaroslav Máčal je zvolen do republikového výboru požární ochrany. V roce **1964** se sloučily Ondřejovice a Rejvíz se Zlatými Horami a vzniklo tak jedno město. Na výroční valné hromadě došlo také k malým změnám ve výboru sboru, noví členové: **Jan Klíma, Karel Rajwa, 14. 10. 1965** se konala tzv. slučovací schůze Československého svazu požární ochrany, kde bylo ujednáno, že se všechny sbory zlatohorska sjednotí pod vedení centrálního sboru ve Zlatých Horách. Brzy se ale zjistilo, že menší sbory, jak závodní tak i vesnické, přestávají pracovat, proto se od této ne příliš povedené reorganizace trochu upustilo. Menší sbory ji nemusely brát až tak vážně a byla jim ponechána možnost pracovat alespoň tak, jako doposud. Drobné změny ve výboru – přicházejí někteří funkcionáři závodních a vesnických sborů, mezi nimi i **Antonín Trusík**.

V záznamech z roku **1966** se nacházejí první zmínky o tom, že současná zbrojnice již nevyhovuje a začíná se uvažovat o stavbě nové. V novém výboru po výroční valné hromadě se díky drobným změnám objevuje i Stanislav Hejna. V tomto roce se provádějí preventivní prohlídky na celém území města. V roce **1967** probíhá mimo jiné také oprava interiéru zbrojnice. Vycházejí nová pravidla pro soutěže (bez vody), sbor se rozhodl, že se takové soutěže nezúčastní. V roce **1968** se sbor opět neúčastní „nezajímavých“ soutěží. Na MNV je navrhována oprava vodního zdroje na místní část Rožmitál. Na počátku roku **1969** všemi sbory v republice otřásá tragédie z města Havířova, kde při požáru v bytě v 7. patře uhořela

celá rodina z důvodů nedostatečných prostředků k jejich záchraně. Sbor upozorňuje MNV na možnost vzniku podobné situace i v našem městě. V tomto roce přichází obnovení závodních sborů, které byli v minulých letech sloučeny se sborem městským, ale obnoven je pouze jeden a to sbor v závodě Moravolen. S tímto sborem zůstává navázána velmi dobrá spolupráce. 16. října má sbor k dispozici novou motorovou stříkačku PPS 12. Na konci roku je rozhodnuto u stavbě nové požární zbrojnice, kde každý člen musí odpracovat určitý počet hodin. **5. března 1970** je rozhodnuto o zbourání staré dřevěné sušící věže, kvůli stavbě nové zbrojnice. Sbor se opět začíná účastnit soutěží

a opět obsazuje přední místa. V srpnu **1972** řadí ve městě povodeň, členové sboru jsou v akci nepřetržitě tři dny, aby minimalizovali způsobené škody. V zápisech v kronice z roku **1973** se nachází první zmínka o novém požárním vozidle ve výbavě sboru, byla to cisternová stříkačka CAS 16 Praga RN, která byla přesunuta do Zlatých Hor z požárního sboru v Krnově. Toto vozidlo pak bylo v roce 1983 předáno na Rejvíz, kde parkuje dodnes (Rejvízská Mánička).

Družstva sboru se účastní mnoha soutěží a obsazují přední místa. V těchto letech sbor sklízí různé úspěchy v tzv. statkových soutěžích (jedná se o soutěž o pohár odborového ředitele státních statků Bruntál). Tato soutěž byla pro náš sbor velice úspěšná. Za celou dobu trvání této soutěže, asi do roku **1983**, nebyl jiný vítěz, než družstvo mužů našeho sboru. Zde se rozdávaly ceny patřičné hodnoty a k tomu hodnotné broušené poháry. Úspěšným družstvem se stalo i nově založené družstvo žen, kdy se daly dohromady manželky našich členů. Než si osvojily techniku, některé figle

a zejména zajistily své ratolesti, byly začátky velmi těžké, ale úspěchy na sebe nenechaly dlouho čekat. **26. 10. 1974** byla sboru předána předsedou MěNV panem **Chlopčíkem** nová zbrojnice, s prostornými garážemi, klubovnou i sociálním zázemím. Domovní byt zbudovaný v 1. patře zbrojnice je přidělen **Evženu Šiškoví**, jehož rodina jej obývá dodnes. V průběhu roku do sboru přichází mimo jiné **Juraj Krupa** – pozdější mnohaletý velitel. **28.2.1976** dostal sbor do užívání cisternu CAS 25 Š 706 RTHP – Trambus. V roce **1978** 100. výročí založení prvního hasičského spolku - sbor pořádá oslavy tohoto výročí.

V roce **1980** je stará TATRA 805 vyměněna za nový dopravní automobil DA 12 AVIA A 31. V tomto roce se stává velitelem **Juraj Krupa**.

V roce **1983** byla z Bruntálu přesunuta cisterna CAS 32 T 138 – TATRA.

Pro financování kulturních i materiálních potřeb byly pořádány různé brigády na tehdejší Státním statku ve Zlatých Horách. Na těchto brigádách byla mnohdy těžká práce, ale možnost přinést do pokladny nějakou tu korunu, třeba za prodej nasbíraného kovového šrotu, převažovala veškerou dřinu.

Také pro město i při tzv. akcích „Z“ se odvedla spousta práce a slouží svému účelu dodnes, požární nádrž na místní části Rožmitál, která byla dána do provozu **25.11.1988** Samozřejmě byla práce na opravách a údržbě požární techniky a technických prostředků. Dalším významným mezníkem v činnosti sboru bylo opuštění cvičného prostoru u myslivecké chaty na Podlesí (dnešní střelnice a motokrosová dráha). Na vybudování tohoto prostoru se podíleli nejen hasiči, ale i jiné spolky ve Zlatých Horách a také ho hojně využívali. Hasiči zde prováděli nejen výcviky a přípravu pro likvidaci požárů, ale i nácviky všech sportovních družstev sboru. Začalo zde být příliš těsně, proto se představitelé sboru rozhodli požádat

Městský Národní Výbor o řešení situace. Podařilo se a sboru byla přidělena louka u zahradnictví, kde byl vybudován areál, který slouží dodnes.

V roce **1990** na výroční valné hromadě je zvolen starostou sboru **Jiří Čanko**, který tuto funkci vykonává do dnes. **6. 4. 1991** se konal mimořádný sjezd Federálního výboru svazu požární ochrany, na němž proběhlo rozdělení se Slovenským svazem požární ochrany. V rámci tohoto sjezdu byl po čtyřiceti letech znovu přijat název „**Sdružení dobrovolných hasičů**“. Oslovení požárníků se opět změnilo na **hasič**.

V roce **1992** do sboru přichází více nových mladých členů, sestavuje se nové soutěžní družstvo, které začíná opět sklízet nějaké ty úspěchy. Mladí se zapojují i do výcviků, školení a zásahů, sbor se omladil a aktivní členská základna se stabilizovala. Dochází k velkému požáru domu typu Okál v ul. Na okálech ve Zl. Horách, kde stará TATRA vypovídá službu a hašení je tím o to problematictější. Začíná se hovořit o pořízení nového vozidla. V tomto roce náš sbor také úspěšně vybudoval základy pro pohárovou soutěž dospělých, „O putovní pohár starosty a místostarosty města“ která má dnes za sebou již patnáctý ročník.

V roce **1993** bylo v evidenci sboru 61 členů. Od požárního útvaru z Bruntálu dostal zlatohorský sbor vysokozdviznou plošinu **PP 20** na podvozku **Š 706 RTH** a 16.12. téhož roku starosta města **Jaroslav Proudil** předal sboru novou cisternu **CAS K 25 L 101 LIAZ**. Téhož roku byla vozidla vybavena novou spojovou technikou, která nahradila starší radiostanice z roku 1990. Ale ani tyto vysíláčky ve zdejších podmínkách příliš nevyhovovali. Od roku **1997** slouží nová spojová technika dodaná z Jesenického okresu a hrazená z rozpočtu města Zlaté Hory. V roce **1994** byla stávající zbrojnice rozšířena o dvě garáže pro novou techniku. 25. 3. jednotka sboru zasahuje u tragické nehody na silnici směrem do Heřmanovic u podniku R.D. V těchto letech také dochází k nové právní úpravě o tzv. plošném pokrytí a ve sborech vznikají výjezdové jednotky, zařazené do stupňů nasazení. Zlatohorská jednotka je zařazena jako JPO II/2, což znamená: Jednotka Požární Ochrany na **druhém** stupni nasazení (první stupeň jsou hasiči z povolání) a dvojka za lomítkem znamená, že tato jednotka je o **dvojnásobném** počtu členů.

V roce **1995** bylo při padesátiletém výročí založení **českého** dobrovolného hasičského sboru ve Zlatých Horách vzpomenuo zásluh všech členů.

Obzvláště byla připomenuta činnost pěti bratrů **Kubových**, čtyř bratrů **Janičkových**, třech bratrů **Klímů** a třech bratrů **Pfütznerů**, z nichž **Adolf** vykonával až do své smrti funkci předsedy a **Richard** byl členem výboru. Dále sourozenců **Kotasových**, **Hožů** a dalších. Samozřejmě, že zbylo poděkování i pro všechny ostatní členy sboru, z nichž mnozí obdrželi vysoká hasičská vyznamenání.

V červenci roku **1997** povodeň ukázala jak budou řádit živly. Hasičský sbor ve Zlatých Horách byl v akci ve dne v noci. Při takových to pohromách je nemohoucnost osamoceného člověka zřejmá a pomoc velmi potřebná.

V roce **1998** oslavil sbor stodvacaté výročí založení prvního hasičského spolku ve Zlatých Horách (Cukmantl).

Na přelomu století se ve sboru projevuje nedostatek pracovních příležitostí v našem regionu, členové pracují ve vzdálených městech a sbor se tím oslabuje. Upadá nejen soutěžní družstvo, ale částečně i výjezdová jednotka je oslabena. Výcviky a školení jsou také čím dál víc náročnější, s novou technikou a modernějším vybavením je třeba dalších a odbornějších školení a výcviků. Na výroční valné hromadě v roce **2004** je zvolen velitelem sboru **Oldřich Zagora**. V posledních několika letech družstvo mužů až na pár výjimek nezaznamenává výrazné úspěchy v soutěžích, zato družstvo žen ano. V průběhu posledních několika let se dá říct že vyhrávají co se dá. I družstvo mladých hasičů (děti), obsazuje pěkná místa v soutěžích své kategorie. Když si chceme zhodnotit tuto činnost našeho sboru stačí si prohlédnout vitriny v klubovně naší zbrojnice a ty prozradí úspěšnost našich soutěžních družstev.

Po dvou letech odstupuje z funkce velitele **Oldřich Zagora**. V doplňovacích volbách v roce 2006 je zvolen velitelem jeho zástupce **Vojtěch Ivan** a zástupcem velitele se stává **Roman Finsterle**.

Současný výbor našeho sboru pracuje v tomto složení:

Starosta - **Jiří Čanko**, velitel - **Vojtěch Ivan**, místostarosta - **Lumíra Kamlerová**, zást. velitele - **Roman Finsterle**, hospodář - **Helena Hošková**, jednatel - **Miluše Krupová**, kronikář - **Miluše Krupová**, vedoucí M.H. - **Eliška Skaláková**, revizoři - **Jiří Hastík**, **Jan Almašy** a **Jana Turzová**.

DLOUHOLETÍ FUNKCIONÁŘI ZLATOHORSKÉHO SBORU

Prvním dlouhodobým předsedou spolku po roce 1945 byl **Jan Káňa**, který tuto funkci vykonával od roku 1947 až do roku 1955. (zemřel roku 1958) **Adolf Fütznér** (*30.1.1936 - +20.11.1981), který byl krátce i velitelem sboru, ale funkci předsedy vykonával od roku 1950 až do své smrti. Jedním z nejzasloužilejších Zlatohorských hasičských funkcionářů byl **Jaroslav Máčal** (*29.10.1920 - +2.5.1998), kterému se hasičina stala pracovní náplní po celou dobu jeho produktivního života. Zastával ve sboru postupně obě vedoucí funk-

ce, byl velitelem a po té i předsedou. I po odchodu do důchodu byl ještě aktivním členem a funkcionářem našeho sboru. Za celoživotní práci ve všech funkcích hasičského sboru, okresním, krajským i republikovým výboru SPO mu bylo dne 15. 5. 1983 ve Valdštejnském paláci v Praze uděleno prezidentem republiky státní vyznamenání „**Za zásluhy o výstavbu**“. **Jaroslav Máčal** byl i kronikářem sboru a to od roku 1974 až do roku 1996.

1986 J. Kvapil, M. Lilek, A. Trusík, R. Pfütznér, A. Kuba, A. Pfütznér

Antonín Trusík a Michal Lilek převzali 15. 5 1998 nejvyšší svazové vyznamenání v Příbryslavi „ZASLOUŽILÝ HASIČ“.

Dalším takovým funkcionářem a nadšencem byl i **Michal Lilek** (*18.7.1927 - + 4.8.1998), který zastával funkci velitele dlouhých dvacet čtyři let. Jeho pile a zaujetí pro spolek byla nezměrná. Byla mu zasloužena udělena všechna spolková vyznamenání. Dalším dlouholetým pracovníkem v požární ochraně je **Antonín Trusík**, který dodnes vykonává funkci okrskového starosty a prvního náměstka okresní starostky SH ČMS. Jak **Michalu Lilkovi**, tak i **Antonínu Trusíkovi** bylo v roce 1998 v Příbryslavi uděleno nejvyšší spolkové vyznamenání „**Zasloužilý hasič**“.

Novodobějším dlouholetým velitelem našeho sboru byl i **Juraj Krupa**, který tuto funkci zastával také **dvacet čtyři let**, od roku 1980 až do roku 2004. Dalším novodobějším funkcionářem naše-

ho sboru je **Jiří Čanko**, který byl od roku 1980 pokladníkem a poté od roku 1990 starostou sboru. Tuto funkci vykonává dodnes. V loňském roce 2007 při přípravě výroční valné hromady byli na udělení nejvyššího vyznamenání SH ČMS „**zasloužilý hasič**“ za svou dlouholetou činnost navrženi tito členové našeho sboru: **František Blažek**, **Stanislav Hejna**, **Josef Skalák** a **Eliška Skaláková**. Na udělení „**Rádu svatého Floriána**“ byl navržen **Antonín Trusík**. Kronika Zlatohorského požárního sboru, ze které jsou veškeré informace čerpány, byla založena v roce 1974 **Jaroslavem Máčalem**. Byly do ní opsány veškeré dochované materiály od roku 1945.

Roku 1996 se stala kronikářkou **Miluše Krupová**.

POŽÁRY V ZUCKMANTLU

- 1560** - Dle starých záznamů vyhořelo celé město.
- 1660** - Údajně velký oheň opět zničil celé město.
- 1692** - Následkem zásahu blesku vyhořela radnice a 20 domů.
- 1699** - Sotva byla radnice znovu dostavěna, vypukl 17. července u FRANCE SIEGLA obuvníka požár, v domě č. 27 v jednu hodinu v noci ve chlévě. Shořelo 89 občanských domů s kostelem, fara, škola a radnice. Vyhořel i vrchní mlýn.
- 1705** - Vypukl oheň u FRANCE FRIEDRICHA RICHTERA řezníka, ve čtvrtém domě nad dolní branou, hořelo až do Bachovy uličky, radnice, pivovar a více domů v novém městě. Celkem 40 domů se stalo obětmi plamenů.
- 1741** - Velký Městský požár. V první slezské válce obdržel pruský generál JEETZE rozkaz, aby zaútočil proti ZUCKMANTLU. Zlaté Hory byly bráněny Rakouskými husary. Proto se pruské jednotky stáhly, nejprve zpět do „ZIGENHALS“. 15. 3. postoupili Prusové kupředu opět proti ZUCKMANTELU a kousek před městečkem narazili na rakouské jednotky, které se cítily poraženy odtažily ve směru ENDERSDORF. Pruský předvoj se dostavil do ZUCKMANTELU a byl odstřelován měšťany. Město bylo dobito. Následkem nerozvážného chování obyvatel svolil ke zničení ZUCKMANTELU a nechal město zapálit. Dle záznamu ve farním Zuckmantelském archivu prý čekal 3 hodiny, zda by obyvatelé neprosili o milost, což se nestalo. Vyhořelo 300 domů, radnice a škola.
- 1757** - Ve 2. slezské válce vypukl neopatrností rakouského vojáka požár a shořela radnice s 13 domy.
- 1759** - Na podzim byly utábořeny na kopci Sv. Rocha u kaple rakouské jednotky, které přinutily Prusy k útěku, přičemž zapálily za kostelíkem jejich postavené stany. Oheň přešel na střechu kaple Sv. Rocha, který až na zdi vyhořel.
- 1764** - Dle kroniky shořelo ve městě 7 domů.
- 1821** - 9. listopadu 8 mešťanských domů bylo opět i s radnicí zničeno ohněm. Během 130-ti let shořela radnice 6x.
- 1833** - 21. března hořel hlavní oltář ve farním kostele.
- 1840** - 30. ledna hořel dům č. 493.
- 1843** - 5. března hořela stará „Fronfeste“. Manželka soudce Birola při tom přišla o život.
- 1847** - 3. 7. hořel dům č. 200.
- 1848** - 5. října ráno, na farním úřadě hořela stodola a chlév. Faru tehdy zachránily (zprávy o tom jsou z kopule kostelní věže).
- 1849** - 25.1. shořely domy 441 a 442.
- 1854** - 28.11. hořel dům č. 233 – kosí mlýn i stodola.
- 1854** - Hořely domy u spodní brány začínajících domem č. 63 až k domu 74 a 75 patřící panu Josefu Titzovi. Pod dolní branou a na vodní straně shořelo víc než 20 domů, mezi nimiž byly také Farní dvůr a Kaplanův dům. Ale vše bylo uhašeno.
- 1858** - 6. července obětí ohně se stal obnovený mlýn, dům č. 233.
- 1860** - 7. června shořel dům č. 470.
- 1862** - 4. ledna shořelo 20 stodol v Husí vesničce a statek č. 352, ve stejném roce i dům č. 26 na Rožmitále.
- 1865** - 2.10. shořela stodola Huga Nickmana.
- 1865** - Ráno na Štěpána kolem 8 hodin vypukl oheň na hlavním nám. v domě č. 4 (patřící řezníkovi Johannu Herdinnovi.) Mezi nimi padlo i sedm sousedních domů. Děvečka, která zde obsluhovala se dopustila krádeže, poté to zde zapálila a utekla. Měla být odsouzena na 15 let těžkého žaláře.

- 1866** - 9. ledna shořela hospodářská budova majitele mlýna Moritze Stefana.
- 1866** - 9. ledna vyhořela stodola č. 410 a 26. prosince domy č. 3 a 9.
- 1870** - Po úderu blesku, shořel ve Farním kostele ochranný plášť obrazu na hlavním oltáři.
- 1873** - 22.9. opět po zásahu bleskem shořel dům č. 344 včetně stodoly se sklizenou úrodou.
- 1875** - 6.5. hořel městský les na cestě do Údolí.
- 1877** - 21.12. shořel dům č. 355.
- 1878** - 21.8. požár na Rožmitále. Shořely domy 1-2.
- 1879** - 9 - 10.3. se přihodila další katastrofa. Shořely zadní části budovy domů č. 87-90, den poté domy č. 97- 98.
- 1880** - 15.8. odpoledne po 3 hodině uhodil blesk do Farního kostela a poškodil římsu hlavního vchodu a ciferník hodin. Mnoho vroucných se ještě nacházelo v kostele a skrz rozšiřující se oheň byli smrtelně šokováni.
- 1882** - 16. července byl lesní požár na „Kahlen“ hoře a 4. září hořel dům č. 288.
- 1883** - 12.ledna shořely domy č. 46 a 47 a 12. října domy č. 394, 396 a 403, i stodola.
- 1884** - 26.9. hořel dům se stodolou č. 12 na Rožmitále. 29. 9. domy č. 146 a 147.
- 1885** - 11.8. ve městě hořel dům č. 518. 18.8. zadní část budovy pošty shořela. 27.9. hořel komín domu č. 259.
- 1886** - 24.6. stodola Johanna Riedla, 23.7. Klenba v hospodě č. 468 a 16.9. dům č. 261.
- 1887** - 23.6. domy č. 389 a 357. 3.9. domy č. 271 – 276. 15.10. dům č. 22 se stájí, stodolou a se sklízni ve Skřivánčím poli. 24.10. domy č. 196, 259 a 260.
- 1888** - 17.9. stodola s úrodou č. 290.
- 1890** - opět lehly popelem 4 domy s hospodářskými budovami.
- 1891** - 21.1. v noci shořel Horní mlýn se stodolou a chlévem.
- 1892** - 30. ledna mlýn č. 11, stodola, chlév a vedlejší budovy, stejně jako obytný dům č. 151 byly zničeny ohněm.
- 1894** - V tomto roce byl nahlášen 1 požár.
- 1896** - Bylo zaznamenáno 6 požárů.
- 1906** - Požár ve firmě Kosma.
- 1915** - 21.6. vypukl oheň na hlavní ulici. Oběťmi plamene se staly půdy domů z Královské uličky až do Riedlovy uličky 19-25.
- 1917** - 7. srpna dopoledne 11 hodin. Ve stájové budově Emila Schonwaldera, na hlavní ulici 44 (naproti farního domu) vypukl náhle oheň. Střechy 7 obytných domů č. 44- 38 (Emil Schonwalder, Franz Esch, Leo a Johann Niessner, Marie Pilhantsch, Theresia Miller, Franz Schonwälder, Marie Lindenthal) a 6 zadních budov č. 46-41 (Johann Jillebrad, Ferdinand Pretsch, Emil Schonwalder, Esche, Niessner a Pilhatsch). Padlý ohněm. Škody byly odhadnuty na 140,000 rakouských korun. Příčina vzniku požáru zůstala stejně jako při požáru 21.6.1915 nezjištěna.
- 1919** - Po zásahu bleskem lehl popelem dům č. 324 (Josefa Foerster), nacházející se u nástupiště.
- 1926** - V noci z 28. na 29.8. zuřil velký oheň, při kterém padlo 6 městských domů na hlavní ulici č. 98-103. Obyvatelé: Johann Beyer, Ottiella Reichel, Marie Hanke, Agne Thamm, Kárl Starker, Dr. Alois Schindler, škody 200 000 českých korun.
- 1927** - Z 20 na 21 vypukl v novém městě oheň, přičemž padly 4 domy. Obyvatelé byli: Hermann Deseife, Frau Hirschberl, Josef Machat, Anna Bernet.
- 1927** - 21.10. na půdě domu tesaře Josefa Muckeho (vedle farního domu) vznikl oheň. Dům shořel. Paní Agne Mucke přišla v plamenech o život.
- 1928** - 21. 10. vyhořela rolnická usedlost Julius Waltera.
- 1933** - 23 ledna teprve nově postavená usedlost Julius Waltera na Rožmitále vyhořela.
- 1935** - 16. 8. na Skřivánčím poli vyhořely 2 obytné domy a 2 stodoly.

FOTOGALERIE

20. 4. 1956 DVS 8 TATRA 805

Soutěžní družstvo roku 1957

1) Horáček Z. 2) Lilek M. 3) Trusík B. 4) Blažek F. 5) Šiška E. 6) Kotas I. 7) Večera Z. 8) Kuš K. 9) Pfützner

Požární hotovost na 1.MÁJE 1955

1) Strupek V. 2) Stavěl J. 3) Kuba V. 4) Kuba A. 5) Klíma B.,

POŽÁRNÍ SBOR ONDŘEJOVICE

Založení dobrovolného hasičského sboru v Ondřejovicích se datuje rokem 1888. Zdejší železárny měly samostatný hasičský sbor ještě před jeho založením v obci. V obci Salisov byl hasičský sbor založen až v roce 1901. Od svého založení měl sbor velmi bohatou činnost a bylo ctí být členem sboru. Hasičská zbrojnice byla postavena uprostřed obce v roce 1904. Roku 1912 si hasiči postavili kapličku sv. Floriána asi sto metrů pod bývalou zbrojnicí. Je samozřejmé, že hasiči byli u každé události, která se v obci konala (ať už to byly pohřby, svatby nebo různé oslavy). Vždy u toho vyhrávala místní hasičská kapela. Patronem a sponzorem hasičů byla šlechtická rodina Rudzinských. Během válečných let byla činnost hasičů utlumena, ale po válce se opět znovu rozjela.

Český Svaz dobrovolných hasičů Ondřejovice - Salisov

Sbor byl podle zápisu v kronice obnoven na ustanovující schůzi dne 25. 5. 1945. Starostou sboru byl zvolen Štěpán Pěncík, velitelem Antonín Pátík a jednatelem Břetislav Bečák. Zdali sbor v počátcích vyvíjel nějakou činnost není známo. Další výroční valná hromada byla až v roce 1949 za účasti 48 členů a byl zvolen nový výbor ve složení: starosta Štěpán Pěncík ze Salisova, místostarosta Jaroslav Suchý z Ondřejovic, velitel Antonín Pátík z Ondřejovic, zástupce velitele Josef Plšek ze Salisova, samaritáni Ladislav Kvapil, Ladislav Lechner, František Fiala, Antonín Pátík

a jednatel Břetislav Bečák. Ve výboru byli dále také pokladník Robert Holub, vzdělavatel Karel Kavalec, strojmistři Alois Bečák a Jan Bortl, zbrojmistři Antonín Slováček, Michal Balický a Jan Bortl. Členy výboru byli také Tomáš Vítků, Ludvík Novák, Jindřich Prečan, Ignác Pavlák, Jan Příbyl, J.Řezníček a K.Chovanec. Valná hromada konaná 5. února 1950 zvolila starostou sboru Josefa Šmehlíka, který byl ve funkci přes čtyřicet let, až do své smrti. Velitelem se toho roku stal Ladislav Kvapil, který tuto funkci zastával přes dvacet let. Teprve s touto volbou nového starosty a velitele se ondřejovický sbor dostal na vyšší úroveň. Začalo se pravidelně cvičit, vytvořila se dvě družstva žen a začala se vychovávat i mládež. V padesátých letech byla hasičská zbrojnice v Sa-

lisově, kde se také nacházela motorová stříkačka PS 6 a dvě požární nádrže. V Ondřejovicích byla hasičská zbrojnice malá a nevyhovující. Proto upravili členové pro potřeby sboru prostornější budovu č. p. 166. Do užívání jim byla předána 13. 9. 1953. Sbor však nevlastnil žádný dopravní prostředek, tak 8. 2. 1957 se podařilo koupit od lesní správy staré nákladní auto značky Chevrolet, které bylo upraveno pro potřeby požární ochrany. V 60. letech byla vytvořena dvě družstva mužů, minimálně jedno družstvo žen a dvě družstva dětí. Požární sbor mívá až 71 členů a pod vedením starosty Josefa Šmehlíka plnil vzorně své povinnosti. Teprve v 70. letech byl sbor vybaven typizovaným vozidlem TATRA 805 a v roce 1994 DA 12 A 30 AVIA. V současné době má kvalitní výstroj i techniku. V roce 1989 byla zbourána stará zbrojnice, která stála v horní části obce. Sbor se proto přemístil do objektu bývalé mateřské školky. Lze říci, že hasičský sbor v Ondřejovicích býval nejsilnější obecní jednotkou na Zlatohorskou s velmi dobrou účinností. Její členové, pod vedením zkušených hasičů a velitelů jednotlivých družstev, nevalili mnoho času výcviku osvojení techniky a technologie hašení. Své úsilí soustředili na prevenci požárů a každoročně prováděli preventivní protipožární prohlídky. Při každoročních soutěžích požárních družstev dosahovalo místní družstvo hasičů velmi dobrých výsledků. Ještě v roce 2001 by mohl být sbor vzorem pro mnohem větší obce než jsou Ondřejovice. Každoročně se jejich družstva mužů a žen zúčastňují okreskových a okresních soutěží, odkud přivážejí diplomy a často i ceny vítězů.

Dlouholetí funkcionáři - Ondřejovice

Na předním místě mezi ně patří dlouholetý starosta Josef Šmehlík (1907 - 1991), který získal nejvyšší svazová vyznamenání. Dále dlouholetý velitel Ladislav Kvapil. Z novodobější historie pak dlouholetý velitel a současný zástupce velitele Miroslav Sýkora, dlouholetý starosta Rostislav Zálesák (1944 - 2000), současný velitel Jan Korytář, a starosta Petr Korytář a další dlouholetí členové Josef Siarka, Ladislav Siarka, Jaroslav Vojčák, Ladislav Pospíšil a další.

HASIČSKÝ SBOR DOLNÍ A HORNÍ ÚDOLÍ

V Dolním Údolí byla v roce 1913 postavena uprostřed obce malá zbrojnice. Každoročně se v hospodě Emila Hejna konal věhlasný hasičský bál. Nejznámějším velitelem Hasičského sboru v Dolním Údolí byl od roku 1903 do roku 1935 Josef Gross z domu č.p. 66.

Zakladatelem hornouúdolských hasičů byl v roce 1886 učitel Karl Hofman, který se také stal jejich dlouholetým velitelem. V roce 1912 byla postavena u křižovatky z cesty na První pilu malá hasičská zbrojnice.

Po druhé světové válce byly Dolní a Horní Údolí spojeny v jednu obec a pravděpodobně roku 1947 byly sbory sloučeny v jeden. Zpočátku pod vedením pana Jana Jablonovského, později Tomáše Ceperka, J. Barona a jiných obyvatel Údolí velmi dobře plnil svůj účel a zúčastňoval se soutěží až do sedmdesátých let. Díky ubývání mladých lidí a připojení obce ke Zlatým Horám sbor postupně zanikal. Technika byla posléze odvezena do Zlatých Hor. Posledním velitelem SPO v Dolním a Horním Údolí byl obětavý Vladimír Zajac.

HASIČSKÝ SBOR MORAVOLEN

Kromě místního sboru dobrovolných hasičů existoval ve Zlatých Horách také závodní sbor dobrovolných hasičů Moravolen (později Zlatex, R.O. Tex, dnes Goldberg). Sbor byl založen v roce 1956 pro potřeby závodu a vybaven jen jednou motorovou stříkačkou PPS 12 a několika hadicemi. Za ředitele Miloše Všetického se ustanovila závodní hasičská jednota. Zakládajícími členy byli Karel Paiger, Jan Bortl, Adolf Halama, Josef Tkadlec, Miloš Všeticka, Antonín Trusík, Josef Začal, velitelem se stal Jan Krejčí a jednatelem Cyril Kašpar. Postupně bylo ustanoveno jedno zásahové družstvo mužů a jedno družstvo žen. Tato družstva se úspěšně zúčastňovala okrskových soutěží.

Prvního většího zásahu se zúčastnilo závodní hasičské družstvo v roce 1962, ve spolupráci s městským sborem, při hašení požáru zlatohorské pily. V letech 1963 až 1969 byly závodní hasičské

sbory zrušeny a v roce 1970 znovu obnoveny. Za ředitele Bohuslava Reznera se přes všechny potíže podařilo sestavit obě družstva jak mužů tak i žen, která pak v podnikových soutěžích získávala vysoká ocenění. Předsedou hasičské jednoty byl v té době Jan Šula, členy výboru Věra Dulínková, Antonín Trusík, Josef Paták a Josef Vlachovský. Velitelem družstva mužů Rudolf Müller st. A velitelkou družstva žen Věra Žídková.

V roce 1979 koupil závod pro potřeby požární ochrany typizované požární vozidlo DA 12 A 30 AVIA. Za ředitele Jana Šuly byla dne 29.6.1986 slavnostně otevřena závodní požární zbrojnice. V roce 1990 se stává předsedou sboru Rudolf Müller st., členy výboru byli Josef Paták a Antonín Trusík.

V roce 1997 byla činnost tohoto sboru, už jako závodního sboru firmy Zlatex ukončena.

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ REJVÍZ

V osadě Rejvíz, která je dnes místní částí města Zlaté Hory byl sbor dobrovolných hasičů založen v roce 1892. Dobrovolní hasiči jsou na Rejvízu nejdéle trvajícím spolkem. Po založení byla ihned obecním úřadem zakoupena ruční stříkačka. Sami členové spolku si hned druhý rok své existence postavili na křižovatce u Chaty Svoboda malou zbrojnici (4,5 x 6m), která byla v roce 1965 zbourána. Druhou větší zbrojnici postavili již v roce 1912 na horním konci Rejvízu a o rok později k ní přistavěli věž na sušení hadic. Tato zbrojnice je v užívání místního sboru dodnes. Již v roce 1920 měl sbor k dispozici dvě novější stříkačky na ruční pohon, jeden vysoký žebřík a dvě hasičské zbrojnice. Dobrovolný hasičský sbor Rejvíz, měl v té době přes padesát členů a byl velmi činný nejen co se týká požární ochrany. Tehdejší kronikář a farář Jeroným Pavlík už v roce 1929 do kroniky zaznamenal: „Hasiči jsou neaktivnějším spolkem v obci a jejich kapela v uniformách nechybí na žádném pohřbu svatbě či slavnosti“.

Hasičský sbor na Rejvízu má také svůj prapor. Tento prapor dala zhotovit již v roce 1909 paní polesná Šustrová, která ho pak hasičskému spolku předala v den stoletého výročí místního kostela, kde byl také vysvěcen. Původní prapor byl na jedné straně bílý a na druhé červený. Na bílé straně byla vyšita modrá hvězda a zlatý nápis MARIA podle místního kostela kde byl vysvěcen a na červené straně byl vyšitý sv. Florián - patron hasičů. Bohužel se

z původního praporu dochovalo pouze pár zdařilých fotografií. Proto k příležitosti oslav stoletého výročí založení dobrovolných hasičů na Rejvízu v roce 1992 byl zhotoven prapor nový, přesně podle dochovaných fotografií. Tento nový prapor vyrobila manželka polesné Antonína Peterky, paní Libuše Peterková, (to aby byla dodržena historie) a byl vysvěcen v roce 2002

u příležitosti stodesátého výročí založení sboru. V roce 1983 je sboru přiděleno staré hasičské vozidlo CAS 16 Praga RN zvané „Rejvízská Mařenka“, proto členové sboru v roce 1985 prakticky svépomocně rozšiřují svou zbrojnici, aby ji bylo kam postavit.

Je třeba také zmínit, že přes neustálé problémy s odlivem aktivních členů, je Rejvízský sbor stále aktivní nejen v kulturním, ale i v celém veřejném životě v této osadě.

VÝZNAMNÍ FUNKCIONÁŘI SBORU

Dlouholetým předválečným velitelem sboru byl Josef Kapstein. Po druhé světové válce byl hasičský sbor obnoven v roce 1948. Prvním předsedou se stal František Oliva a velitelem Antonín Suchánek. Od roku 1960 pak hasičům na Rejvízu velel Vojtěch Mocka st., který tuto funkci vykonával přes třicet let. Za tuto činnost mu bylo 15. 12. 1999 Hasičským centrem v Příbramě uděleno nejvyšší vyznamenání dobrovolných hasičů „ZASLOUŽILÝ HASIČ“. Naštěstí, a ne jen pro tento sbor, se jeho úsilí přeneslo i na oba jeho syny Jarka a Vojtu, kteří jsou dnes ve vedoucích funkcích sboru a výrazně ovlivňují život nejen u hasičů, ale i na celém Rejvízu. Nelze také opomenout jednu z nejvýraznějších žen v tomto sboru, paní Nađu Hrancovou, která se již více než deset let zabývá kulturní činností sboru a je hlavní organizátorkou věhlasných hasičských plesů na Rejvízu. V současné době má sbor 27 členů z toho je 11 žen a 16 mužů.

Současný výbor sboru:

Starosta - Vojtěch Mocka, velitel - Jaroslav Mocka, Místostarosta - Pavel Vodák, jednatel a hospodář – František Kališ.

1984

1998

SOUČASNOST SBORU ZLATÝCH HOR (výjezdová jednotka)

Co se týká současné činnosti sboru ve Zlatých Horách je to v první řadě zášahová činnost, kterou se zabýváme (vždyť proto tu hasiči jsou), ale také činnost sportovní - soutěžní a kulturní. Sportovní činností našeho sboru se zabývají samostatné kapity této publikace pojednávající o jednotlivých soutěžních družstvech. Co se týká pořádání hasičských soutěží, jedná se především o pořádání okrskového kola v požárním sportu každoročně v měsíci květnu a pohárové soutěže o putovní pohár starosty města (kategorie muži) a místostarosty města (kategorie ženy). Tato soutěž probíhá každoročně v září a má za sebou již 15. ročník a několik změn propozic. Navíc v posledních několika letech probíhá na dvě kola a v nočních hodinách.

O kulturní činnosti v současné době by se dalo říci, že jsme se po několikaletých zkušenostech s pořádáním kulturních akcí, v posledních letech zaměřili na pořádání jediné kulturní akce pro veřejnost ročně a to „Hasičský den“ na naší louce. Ještě před pár lety to byly minimálně dvě akce. První vždy ke konci měsíce května, nebo na začátku června to bylo „Kácení máje“ spojené s dětským dnem, kde byly pro děti připravené soutěže, péna a dobroty, pro dospělé samozřejmě bohaté občerstvení. Tuto akci každoročně zahajovala nějaká divadelní scénka před naší zbrojnicí, poté byla skácena májka a celý průvod se odebral na hasičskou louku, kde se pokračovalo s programem pro děti a večer taneční zábavou. Tato akce byla asi před třemi lety vypuštěná z důvodu klesající návštěvnosti, neboť ve stejný termín probíhá dětský den v areálu Zlatorudných Mlýnů pořádaný SRPŠ a městem Zl. Hory s programem pro děti jistě lákavějším (naš program už byl asi trochu stereotypní). Druhou podobnou akcí bývalo tzv. „Srpnové sou“. Probíhalo vždy v polovině srpna jak už název napovídá na naší louce, kde býval podobný program jako na „kácení“. I tuto akci čekal podobný osud, sice nebyla v tomto termínu v našem městě pořádána jiná kulturní akce, ale většinou probíhalo krajské kolo v požárním sportu, kam již celkem pravidelně postupuje naše družstvo žen. A asi i celkem nezajímavý program této akce se podílel na jejím zrušení. Na jedné z členských valných hromad, které mimochodem probíhají každý pátek večer v klubovně naší

zbrojnice, jsme se domluvili, že budeme pořádát jen jednu takovouto akci ročně, že přesuneme termín a že se pokusíme veřejnost zaujmout nějakým netradičním programem. Takovým aby si na své přišli jak děti tak i dospělí a aby se, jak se říká, všichni pěkně vyřádili. V roce 2007 jsme uspořádali první takovou akci, kterou zahájila pohárová soutěž mladých hasičů již v 10 hodin dopoledne. Od 13 hodin pokračovala ukázkami požární techniky jak naší tak i z HZS Jeseník, dokonce přijeli svou techniku předvést i hasiči z nedalekého Polska. Součástí odpoledne byly také ukázky použití této techniky, zejména vyprošťovacího zařízení pro případ autonehody. Také soutěže pro děti i dospělé o ceny se těšily velkému zájmu, jednalo se o soutěže ve střelbě ze vzduchovky, výstup na lezeckou stěnu na čas a stavění komínu z přepravky na čas a počet použitých přepravky. Večer od 20 hodin pak pokračoval program taneční zábavou, kterou zpestřila živá hudební skupina. Ohlasy na tuto akci byly výborné a myslím že to potvrdila i velká účast veřejnosti. Obdobnou akci jen s trochu ještě doplněným programem připravujeme i v letošním roce k příležitosti oslav **130. výročí založení sboru.**

V současné době je zášahová činnost záležitostí výjezdové jednotky. Tato jednotka má 24 členů z toho je jedna žena. Všichni členové jednotky podléhají odborné přípravě, která je jim stanovena podle jejich zařazení v jednotce. Jedná se především o odbornou přípravu velitelů a velitelů družstev, strojníků a nositelů dýchací techniky. Nositelem dýchací techniky jsou až na pár výjimek všichni členové výjezdové jednotky a je k tomu potřeba absolvovat základní kurz nositelů DT v délce 16 hodin. Pro udržení je nutno každé 3 měsíce absolvovat cyklickou přípravu v případě že nebylo použito DT u zásahu a jednou za rok přezkoušení. V současné době má náš sbor sedm členů, kteří absolvovali základní odbornou přípravu velitelů. Samozřejmě že nemohou být všichni na stejné úrovni velení. Jde tedy o velitele jednotky, který je v našem případě současně i velitelem sboru a celého okrsku, jeho zástupce a dále o velitele družstev. Bohužel pracovní vytíženost některým z nich nedovoluje si tuto odbornost udržovat absolvováním pravidelné cyklické přípravy. I zdravotní stav jednoho z těchto členů

našeho sboru způsobil že již tuto funkci nemůže nadále vykonávat. Pro absolvování kurzu velitelů v délce 40 hodin je třeba získat nějaké ty zkušenosti, které jsou potom v kurzu ještě rozšířeny a doplněny a na konci kurzu prověřeny písemnou a ústní zkouškou. Toto je třeba nadále udržovat cyklickou odbornou přípravou v délce 16 hodin jednou ročně.

Odbornost strojníků je potřebná pro ovládání požární techniky, začíná také základní přípravou o délce 40 hodin a je třeba ji obnovovat každý rok 8 hodinovou cyklickou přípravou. Naše jednotka nyní má osm členů s odborností strojníka, bohužel situace s „cyklikou“ je obdobná jako u velitelů. Další nedílnou součástí jsou také strojníci proškoleni na různou speciální techniku, jako je vysokozdvíhací plošina, vyprošťovací zařízení apod.

V současné době náš sbor disponuje pěti vozidly, jsou to:

CAS K 25 L 101 LIAZ

Cisterna o objemu 2500 l vody s vysokotlakým zařízením, prostorná nástavba na spoustu vybavení a kabinou pro osmičlennou posádku.

Další výbava:

Vyprošťovací zařízení NARIMEX, motorová pila Husqarna, plovoucí čerpadlo, 6 ks dýchacích přístrojů SATURN S 7 + 4ks náhradních lahví, ruční akumulátorová mečová pila a další pro cisternu standardní vybavení.

CAS 32 T 148 TATRA

Cisterna o objemu 6600 l vody (po úpravě) s kabinou pro tříčlennou posádku.

Další výbava:

2 ks dýchacích přístrojů SATURN S 6.

CAS 25 Š 706 RTHP

Cisterna o objemu 3500 l vody, nástavba se standardním vybavením a kabina pro čtyřčlennou posádku.

PP 20 Š 706 RTH

Požární plošina na podvozku TRAMBUS o výšce ramene dvacet metrů a kabinou pro čtyřčlennou posádku.

DA 12 A 31 AVIA

Dopravní automobil pro přepravu čerpadla PPS 12, standardní výbava a osmi osob.

Součástí naší strojní výbavy kromě věcí uvedených u jednotlivých vozidel jsou ještě tři čerpadla PPS 12, dvě i s podvozky - určené pro požární sport a jedna záložní pro zásah, vyvíječ lehké pěny, odsávač kouře a elektrocentrála.

Samozřejmě že máme ještě spoustu dalšího vybavení, které je také velmi potřebné, ale které by zde bylo příliš zdlouhavé vyjmenovat.

Významnou součástí výjezdové jednotky je i lezecké družstvo, které bylo založeno v roce 2000 a jehož iniciátorem a instruktorem byl Josef Kurek jeden z velitelů družstev. Díky založení tohoto družstva se výrazně rozšířil záběr celé jednotky, nejen o používání lanové techniky, ale také o další zkušenosti získané při různých výcvicích tohoto družstva. Z počátku se jednalo o klasické výcviky s použitím lan a školení v poskytování první pomoci opět pod vedením Josefa Kurka. Později se toto družstvo stalo součástí realizačního týmu soutěže záchranářských posádek „Rallye Rejvíz“, která každoročně probíhá na území našeho města a jeho okolí a kde členové naší jednotky působí již několik let. Jakékoli naše působení na této již prestižní soutěži, je pro naši jednotku velkým přínosem, protože členové kteří

se ji každoročně účastní si tím osvojují jak poskytování první pomoci tak i součinnost složek IZS při záchranných pracích a tím vlastně zdokonalují sebe i celou jednotku pro případný zásah. V této soutěži si i lezecké družstvo přijde na své, neboť se při sestavování některých úkolů pro posádky zdokonaluje v používání lanové techniky. Součástí Rallye Rejvíz je i obdobná soutěž pro dětská družstva nazvaná

HELPÍKŮV POHÁR i při její organizaci již máme své místo. Postupem času se výcviky tohoto družstva rozšířily i na spolupráci se speleology pro případ zásahu ve Zlatohorském podzemí, které probíhají dodnes pod vedením náčelníka speleologické záchranné služby oblast Morava Jiřího Augustynka.

Dalším významným přínosem pro celou jednotku je spolupráce s HZS Jeseník na kterou si nemůžeme ani v nejmenším stěžovat. Je to především zásluha našeho garanta z HZS Jeseník podporučíka Petra Fišera, pod jehož vedením absolvujeme naprostou většinu výcviků, nejen dýchací a vyprošťovací techniky, ale i celé taktiky zásahů. Oba tito lidé výrazně ovlivnili chod celého sboru a máme s nimi velmi dobrou spolupráci při organizování našich výcviků a školení. Samozřejmě že jsou potřebná i jiná, už méně náročná,

školení jako je např. obsluha motorové pily, vysokozdvizné plošiny, proškolení řidičů vozidel s právem přednosti v jízdě apod. Tato školení probíhají jednou ročně a jsou organizována velitelem jednotky a jeho zástupcem. Odborná příprava celé jednotky se stává stále náročnější neboť s dovybavováním jednotky je zapotřebí se neustále proškoloval na používání každé nové techniky i ostatních prostředků a při tom se zdokonalovat v používání stávající výbavy.

Co dodat, snad jen to, že „HASIČINA“ už dnes není jen o ohni a že některé výtahy moderní techniky dokáží pěkně znepříjemnit život obyčejným lidem i zasahujícím hasičům. I to že tato činnost je také poslání a že každého, kdo se na ni dal a vydržel, bychom si měli vážit stejně jako kohokoli jiného, kdo je ještě v dnešní době ochoten udělat něco pro druhé.

ppor. Petr Fišer

Jiří Augustynek

ZÁSAHY

1988

24. 7. 1988 / 14.50 hod	Horní Udolí	Požár lesního porostu
10. 9. 1988 / 15.20 hod	Heřmanovice	Požár stodoly a zemědělských strojů
12.10. 1988 / 23.05 hod	Zlaté Hory / Biskupská kupa	Požár lesního porostu

1989

12. 4. 1989 / 00.50 hod	Ondřejovice / Salisov	Požár lesního porostu
30. 5. 1989 / 22.15 hod	Zlaté Hory / VELAMOS	Požár kompresoru
6.12. 1989 / 13.00 hod	Zlaté Hory / VELAMOS	Požár střechy

1990

17. 3. 1990 / 11.20 hod	Heřmanovice	Požár louky
10. 8. 1990 / 21.15 hod	Zlaté Hory	Požár včelínu
13. 9. 1990 / 22.51 hod	Zlaté Hory	Požár nákupního střediska JEDNOTA

1991

14. 3. 1991 / 16.45 hod	Heřmanovice	Požár lesního porostu
14. 5. 1991 / 14.35 hod	Ondřejovice	Požár rodinného domu
23.11. 1991 / 17.45 hod	Zlaté Hory / p. Cabala	Požár külny
17.12. 1991 / 16.50 hod	Zlaté Hory / Sad pionýrů 539	Požár bytu
26.12. 1991 / 18.50 hod	Zlaté Hory / BOHEMA	Požár skladu

1992

29. 7. 1992 / 14.55 hod	Vrbno pod Pradědem	Požár lesního porostu
10. 8. 1992 / 14.29 hod	Zlaté Hory / Petrovy boudy	Požár lesního porostu
11. 8. 1992 / 16.15 hod	Zlaté Hory / SZP	Požár lisu na slámu
18. 8. 1992 / 18.20 hod	Zlaté Hory / SZP	Požár pole
28. 8. 1992 / 16.30 hod	Zlaté Hory / SZP	Požár pole
11. 9. 1992 / 15.30 hod	Zlaté Hory	Požár lesního porostu
2.10. 1992 / 9.50 hod	Zlaté Hory	Požár lesního porostu
29.11. 1992 / 7.15 hod	Údolí	Požár rodinného domu
13.12. 1992 / 9.32 hod	Zlaté Hory / p. Kvapil	Požár rodinného domu

1993

24. 1. 1993 / 21.00 hod	Zlaté Hory / VIA MORAVA	Technický zásah, uvolnění plechy
25. 1. 1993 / 10.00 hod	Zlaté Hory / RD	Autonehoda
25. 4. 1993 / 14.40 hod	Ondřejovice	Požár lesního porostu
26. 4. 1993 / 14.45 hod	Rejvíz	Požár lesního porostu
27. 4. 1993 / 22.30 hod	Zlaté Hory	Požár skládky
28. 4. 1993 / 20.35 hod	Zlaté Hory	Požár lesního porostu
1. 7. 1993 / 17.50 hod	Zlaté Hory / OKÁL	Požár rodinného domu
14.10. 1993 / 16.00 hod	Zlaté Hory	Požár lesního porostu
18.12. 1993 / 6.50 hod	Rejvíz	Požár chaty

1994

2. 3. 1994 / 6.00 hod	Vrbno pod Pradědem	Výbuch rodinného domu
25. 3. 1994 / 17.15 hod	Zlaté Hory / RD	Autonehoda , požár
30. 4. 1994 / 15.40 hod	Zlaté Hory / Rožmitál	Požár stodoly
18. 8. 1994 /	Zlaté Hory / Biskupská kupa	Zahoření lesního porostu
29. 8. 1994 / 10.00 hod	Zlaté Hory / p. Vlachovský	Požár kůlny
1. 9. 1994 / 16.35 hod	Heřmanovice	Autonehoda AUTOBUS
14.12. 1994 / 15.45 hod	Zlaté Hory / Benzina	Technický zásah, unik ropných látek

1995

29. 4. 1995 / 4.45 hod	Heřmanovice	Autonehoda do potoka
19. 8. 1995 / 13.45 hod	Vrbno pod Pradědem	Požár pošty
25. 8. 1995 / 23.53 hod	Horní Udolí	Požár chaty
1.10. 1995 / 16.10 hod	Zlaté Hory / fa. Frič - Fjurášek	Požár sena
29.11. 1995 / 23.11 hod	Planý poplach	Selhání dálkového ovládání

1996

13. 1. 1996 / 13.10 hod	Zlaté Hory / p. Arnošt Kuba	Požár rodinného domu
6. 3. 1996 / 21.20 hod	Zlaté Hory / vlak. nádraží	Požár skladu
14. 3. 1996 / 19.40 hod	Zlaté Hory / nákup. středisko	Požár škoda 120
8. 5. 1996 / 6.45 hod	Petrové Boudy	Požár chaty číslo 1
12. 5. 1996 / 8.57 hod	Zlaté Hory	Požár hotelu Praděd
16. 7. 1996 / 18.25 hod	Zlaté Hory / rod. Tišnovských	Požár rod.dům., OKÁL“
2. 8. 1996 / 14.35 hod	Zlaté Hory / p.A lois Trulej	Požár rodinného domu
18.10. 1996 / 8.15 hod	Zlaté Hory	Požár hotelu Praděd
10.12. 1996 / 17.47 hod	Zlaté Hory / fa. Frič - Fjurášek	Požár stoh slámy
16.12. 1996 / 16.40 hod	Zlaté Hory / esíčka	Dopravní nehoda návěsu-tech. plyn

1997

20. 4. 1997 / 12.30 hod	Zlaté Hory / Dolní Údolí	Zahoření hostinec
14. 5. 1997 / 12.35 hod	Ondřejovice	Požár TATRA se senem
25. 5. 1997 / 14.00 hod	Jeseník - lázně	Výbuch stav ohrožení
17. 4. 1997 / 10.50 hod	Zlaté Hory / Rožmitál / p. Soukup	Požár rodinného domu
6. - 20.7. 1997	Zlaté Hory / okolí Mikulovice	Povodně 3.stupeň stav ohrožení
25. 7. 1997 / 11.16 hod	Ondřejovice	Autonehoda
30. 7. 1997 / 22.35 hod	Zlaté Hory / Dolní Údolí	Požár chaty č. 577

1997

1. 8. 1997 / 19.30 hod	Zlaté Hory / ul.Nádražní	Autonehoda ropná havárie
26.10. 1997 / 20.37 hod	Zlaté Hory / U Motlů	Autonehoda vyprošťování
31.10. 1997 / 16.38 hod	Zlaté Hory / pod Bišovkou	Planý poplach požár krmelce
21.11. 1997 / 21.30 hod	Ondřejovice / Salisov	Autonehoda
7.12. 1997 / 17.45 hod	Heřmanovice	Požár chaty

1998

23. 1. 1998 / 21.10 hod	Zlaté Hory / hotel Praděd	Požár založili narkomani
25. 1. 1998 / 17.00 hod	Zlaté Hory / hotel Praděd	Požár založili narkomani
25. 1. 1998 / 22.20 hod	Zlaté Hory / hotel Praděd	Požár založili narkomani
2. 3. 1998 / 16.30 hod	Zlaté Hory / Sídliště	Požár kontejneru na odpad
4. 3. 1998 / 18.15 hod	Ondřejovice / Salisov	Planý poplach
11. 3. 1998 / 13.38 hod	Jeseník	Planý poplach
21. 6. 1998 / 19.30 hod	Zlaté Hory / vlakové nádraží	Auto nehoda vyprošťování z pod vagónu - bugina s řidičem a jeho záchrana
21. 7. 1998 / 18.20 hod	Zlaté Hory / odkaliště R. D.	Požár lesní paseka
15. 8. 1998 / 15.10 hod	Zlaté Hory / Pod Zámečkem	Požár autogaráže
23. 8. 1998 / 15.46 hod	Zlaté Hory / ul. Nerudova	Autonehoda pád vozidla do potoka
25. 8. 1998 / 4.20 hod	Zlaté Hory / školka č.1	Požár osobní vozidlo
14.11. 1998 / 12.17 hod	Zlaté Hory / koupaliště	Záchrana, vyprošťování ze šachty
19.11. 1998 / 22.00 hod	Zlaté Hory	Požár hotelu Slezská Beseda
14.12. 1998 / 3.53 hod	Zlaté Hory / VELOBEL	Požár odmašťovací pece

1999

21. 2. 1999 / 22.00 hod	Zlaté Hory / hotel Praděd	Požár založený narkomany
23. 3. 1999 / 4.20 hod	Petrovy Boudy	Požár chaty č. 2
11. 4. 1999 / 19.35 hod	Petrovy Boudy	Požár chaty č. 2 dokonáno
17. 4. 1999 / 14.00 hod	Zlaté Hory	Autonehoda unik ropných látek
28. 4. 1999 / 18.35 hod	Horní Údolí	Planý poplach rodinný dům
2. 6. 1999 / 19.25 hod	Zlaté Hory / Rožmitál	Požár statku p. SMĚKALA
7 - 10.7. 1999	Zlaté Hory / okolí	Povodňová aktivita - hlídky, pohotovost
30. 8. 1999 / 14.30 hod	Zlaté Hory / směrem na R. D.	Autonehoda 2 těžce 1 lehce ranění
22.10. 1999 / 18.15 hod	Ondřejovice / p. Jakubík	Vznícení sazí v komíně
23.10. 1999 / 4.30 hod	Zlaté Hory / směr Údolí	Vichřice uvolňování vozovky
11.11. 1999 / 13.00 hod	Zlaté Hory / ul. Nádražní	Autonehoda unik ropných látek
13.11. 1999 / 19.10 hod	Zlaté Hory / Střední díly	Autonehoda auto v potoce
14.11. 1999 / 23.00 hod	Zlaté Hory / nám. Svobody	Otvírání bytu úmrtí

2000

9. 3. 2000 / 17.00 hod	Zlaté Hory / Nádražní 381	Technický zásah oprava střechy
28. 3. 2000 / 15.00 hod	Ondřejovice	Autonehoda kamion

14. 4. 2000 / 13.45 hod	Zlaté Hory / p. Bezděk	Požár rodinného domku
2. 6. 2000 / 3.40 hod	Zlaté Hory	Požár Hotel Praděd
13. 7. 2000 / 8.25 hod	Mikulovická rovinka	Požár auto vleku
7.10. 2000 / 15.20 hod	Zlaté Hory / u Skaláků	Auto nehoda
22.11. 2000 / 23.35 hod	Zlaté Hory / Klubovna Skautů	Požár

2001

4. 2. 2001	Ondřejovice / p. RAJSKÁ	Požár rodinného domku
17. 2. 2001	Mikulovice / Obchodní dům	Únik ropných látek
28. 3. 2001	Zlaté Hory / Košťákovi	Požár külny
5. 5. 2001	Zlaté Hory / Na Sídlišti	Požár kontejneru
4. 6. 2001	Zlaté Hory / Zah. u koupaliště	Požár zahradní chatky
14. 8. 2001 / 14.55 hod	Zlaté Hory	Planý poplach
12. 9. 2001 / 9.32 hod	Zlaté Hory	Prověrkové cvič. Příchod do 10 min

2002

29. 1. 2002 / 12.30 hod	Zlaté hory	Požár zahradní chatky
19. 4. 2002	Zlaté hory / ul. Krnovská	Požár seníku
26. 5. 2002	Zlaté hory / p. Berky	Vyvařený hrnec s jídlem
1. 7. 2002 / 14.12 hod	Jeseník	Požár haly MORAVOLEN
12.10. 2002 / 19.05 hod	Zlaté hory / ul. Sokolská 292	Otvírání bytu
9.10. 2002 / 16.00 hod	Zlaté Hory / tech.slужby	Námětové cvičení

2003

25. 2. 2003 / 16.00 hod	Zlaté Hory / ROTEX	Ropná skvrna
25. 3. 2003 / 16.00 hod	Zlaté Hory / smetiště	Požár
31. 3. 2003 / 9.00 hod	Zlaté Hory / řeka Prudník	Likvidace ropné skvrny na řece
6. 5. 2003 / 13.00 hod	Zlaté Hory / Sokolská 292	Psychicky narušená osoba
14. 5. 2003 / 7.00 hod	Kunětice	Padlý strom na plynové potrubí
26. 5. 2003 / 7.50 hod	Ondřejovice / AGROPAT	Požár kanceláří
29. 5. 2003 / 13.30 hod	Zlaté Hory / za Pradědem	Zahoření haluzí
18. 8. 2003 / 15.15 hod	Zlaté Hory / ul. Hornická	Zahoření kupky sena
5. 9. 2003 / 16.07 hod	Zlaté Hory / potraviny RELAX	Zahoření skladu papíru
22.10. 2003 / 15.02 hod	Zlaté Hory / školka BERUŠKA	Námětové cvičení
23.11. 2003 / 10.00 hod	Zlaté Hory / nám. Sv. 41	Požár plynového potrubí

2004

6. 3. 2004 / 19.55 hod	Planý poplach	Vyhledávání osob Rejváz
25. 5. 2004 / 6.10 hod	Zlaté Hory / u Skaláků	Autonehoda cisterna s mlékem
24. 6. 2004 / 20.00 hod	Zlaté Hory	Požár smetiště
1. 7. 2004 / 14.28 hod	Mikulovice	Planý poplach
10. 7. 2004 / 15.00 hod	Mikulovice	Likvidace stromů po vichřici
17. 8. 2004 / 23.45 hod	Zlaté Hory	Požár smetiště
22. 9. 2004 / 15.20 hod	Zlaté Hory / Výrové skály	Požár lesa
9.10. 2004 / 19.00 hod	Zlaté Hory / Okály 628	Zatopení sklepního bytu splašky
30.10. 2004 / 13.34 hod	Heřmanovice / Forviz	Požár lesa Hornické skály
3.11. 2004 / 18.20 hod	Zlaté Hory / areál DIAMO	Požár výrobní linky na peletky
19.11. 2004 / 12.45 hod	Zlaté Hory / sil. Petrovy Boudy	Tech.zás.- padlé stromy přes silnici
4.12. 2004 / 13.20 hod	Mikulovice / Samota 133	RD-komín NEZASAHovalo SE
12.12. 2004 / 16.50 hod	Zlaté Hory / Zah. u koupaliště	Zahoření TRAFa
21.12. 2004 / 18.15 hod	Dolní Údolí	Požár osobního auta

2005

10. 2. 2005 / 19.25 hod	Zlaté Hory / Polská / pí. TICHÁ	Požár garáže
20. 2. 2005 / 12.11 hod	Záloha ve zbrojnici	Záchrana osob z lanovky RAMZOVÁ
2. 3. 2005 / 16.38 hod	Zlaté Hory / ul. KRNOVSKÁ	Požár osobního auta
18. 3. 2005 / 7.00 hod	Zlaté Hory / Uhelné sklady	Tech.zásah zábrana vody při tání
19. 3. 2005 / 10.00 hod	Zlaté Hory / JELENÍ DVŮR	Tech.zásah zábrana vody při tání
17. 5. 2005 / 23.25 hod	Zlaté Hory / autobus. nádraží	Tech.zásah únik ropných látek
26. 5. 2005 / 17.45 hod	Zlaté Hory / Křiž.Mar.Hilfe	Dopravní nehoda úklid vozovky
31. 5. 2005 / 17.30 hod	Horní Údolí / FARA	Požár učitelského domu
7. 6. 2005 / 13.30 hod	Zlaté Hory / směr Heřmanovice	Tech. zásah strom přes vozovku
15. 7. 2005 / 20.00 hod	Zlaté Hory / křiž. potr. RELAX	Autonehoda motocykl / traktůrek
5. 9. 2005 / 10.30 hod	Ondřejovice	Autonehoda u hřiště
25.10. 2005 / 10.11 hod	Zlaté Hory / sanatorium EDEL	Námětové cvičení
5.11. 2005 / 8.25 hod	Zlaté hory / Bišovka	Lesní požár
5.11. 2005 / 18.55 hod	Mikulovice	Požár likérky TRUL
14.11. 2005 / 7.26 hod	Samota / u Motla	Autonehoda
24.12. 2005 / 1.10 hod	Zlaté Hory / na Sídlišti	Požár kontejneru

2006

3. 1. 2006 / 13.00 hod	Rejvív	Tech.zásah dovoz pitné vody
3. 1. 2006 / 19.00 hod	Ondřejovice / žel. přejezd	Planý poplach
4. – 7. 1. 2006	Rejvív	Navážka vody do vodojemu
16. 1. 2006 / 19.30 hod	Zlaté Hory / Bezručova 642	Požár bytu ing. ŽÁK
20. 1. 2006 / 15.36 hod	Kolnovice	Požár rodinného domu
25. 3. 2006 / 16.00 hod	Dolní Údolí	Záchrana srny z koryta potoka
1. 4. 2006 / 23.45 hod	Dolní Údolí	Čerpaní zatopeného sklepa
6. 7. 2006 / 10.30 hod	Silnice Zlaté Hory - Jindřichov	Strom přes vozovku
14. 7. 2006 / 19.30 hod	Silnice Dolní Údolí - Rejvív	Ropné produkty na vozovce
7. 8. 2006 / 21.18 hod	Ondřejovice / polní mlat	Požár automobilu FORD MONDEO
12. 9. 2006 / 8.45 hod	Silnice Dolní Údolí - Rejvív	Ropné produkty na vozovce
15. 9. 2006 / 22.25 hod	Silnice Zlaté Hory - Heřmanovice	Dopravní nehoda – planý poplach
17.10. 2006 / 10.09 hod	Zlaté Hory / pod nádražím	Dopravní nehoda – řidič infarkt
24.10. 2006 / 17.05 hod	Zlaté Hory / nám.Svobody 26	Požár bytu Kaprálových
9.11. 2006 / 07.40 hod	Ondřejovice / za polní mlatem	Pálení kletí - planý poplach
23.11. 2006 / 10.50 hod	Ondřejovická / strojírna	Ropné produkty na vozovce
28.11. 2006 / 03.29 hod	Zlaté Hory / U koupaliště 638	Požár bytového domu
1.12. 2006 / 17.56 hod	Zlaté Hory / Bezručova 541	Požár sazí v komíně
5.12. 2006 / 18.06 hod	Zlaté Hory / Wolkerova	Planý poplach
8.12. 2006 / 21.17 hod	Silnice Zlaté Hory - Jindřichov	Strom přes vozovku
27.12. 2006 / 14.44 hod	Pod Rejvízem	Dopravní nehoda

2007

11. 1. 2007 / 19.30 hod	Silnice ZH / Jindřichov	Strom přes vozovku
12. 1. 2007 / 9.30 hod	Zlaté Hory / ul. Bezručova	Strom přes vozovku
18. 1. 2007 / 19.30 hod	2x Petrovy Boudy, 1x Rejvív, 1x Ondřejovice	Strom přes vozovku
5. 2. 2007 / 10.59 hod	Silnice Zlaté Hory - Heřmanovice	Požár kamionu VOLVO
7. 2. 2007 / 5.15 hod	Zlaté Hory / Mánesova / Vlachovský	Požár sazí v komíně

7. 3. 2007 / 13.37 hod	Zlaté Hory / křižovatka ul. Krnovská	Požár okrasného keře
8. 3. 2007 / 10.51 hod	Zlaté Hory / ul. Krnovská č.p 178	Dopravní nehoda hromadná 3 aut
20. 3. 2007 / 7.30 hod	Zlaté Hory / Ondřejovice	Strom přes vozovku
13. 4. 2007 / 16.02 hod	ČESKO SLESKÁ a.s.	Požár stropnic v hale
14. 4. 2007 / 15.42 hod	Zlaté Hory / pod M. Pomocná	Požár lesa
22. 4. 2007 / 9.48 hod	Zlaté Hory / hřbitov	Požár kontejneru
29. 4. 2007 / 12.38 hod	Odbočka na Salisov	Autonehoda nákl. vozidla LIAZ
8. 6. 2007 / 18.46 hod	Zlaté Hory / na Sídlišti 750	Jídlo na sporáku
11. 6. 2007 / 22.05 hod	Zlaté Hory / chata na obec, rybníku	Požár chaty
21. 6. 2007 / 18.20 hod	Zlaté Hory / ul. Mánesova	Zaplavení sklepu + garáže
2. 7. 2007 / 15.15 hod	ZH / Rejvíz směr Ondřejovice	Požár lesa
4. 8. 2007 / 14.30 hod	Zlaté Hory / ul. Luční	Požár kůlna + seno
12. 8. 2007 / 14.40 hod	Zlaté Hory / směr RD	Autonehoda osob. auta
3. 9. 2007 / 0.54 hod	Zlaté Hory / na Sídlišti	Nakládání pacienta do sanitky
6. - 7. 9. 2007	Zlaté Hory	Povodeň na území města
10. 9. 2007 / 16.30 hod	Zlaté Hory / Na okálech	Vyproštění netopýra
11. 9. 2007 / 13.15 hod	Zlaté Hory	Čerpání sklepa po povodni
24. 9. 2007 / 11.00 hod	Zlaté Hory / pod M. Pomocná	Požár lesa
1.10. 2007 / 8.38 hod	Planý poplach	Pálení na skládce
6.10. 2007 / 8.59 hod	Zlaté Hory / Na sídlišti 693	Jídlo na sporáku
8.10. 2007 / 10.52 hod	Zlaté Hory	Nakládání pacienta do sanitky
8.10. 2007 / 17.16 hod	Zlaté Hory	Dopravní nehoda nákl. vozidlo
11.10. 2007 / 3.31 hod	Janov	Požár rodinného domu
23.10. 2007 / 13.18 hod	Rejvíz směr Jeseník	Strom přes vozovku
20.12. 2007 / 11.31 hod	Rejvíz	Vysoké napětí - ulomení izolátoru

MLADÍ HASIČI ZLATÉ HORY

V dobách, kdy sbor zažívá velký rozkvět, byly na něj vyvíjeny velké tlaky z různých míst, aby tak vyspělá organizace založila kroužek mladých hasičů. Několik let se o to pokoušeli různí členové, ale zůstalo jen u pokusů. Jako první po roce 1945 začal pracovat s mládeží v roce 1956 **František Blažek**. To byl první vedoucí, který založil tradici a vedl mládež u hasičů. Když dnes vzpomíná na období, kdy s dětmi pracoval, říká že je mu smutno, když si uvědomí, že někteří z jeho svěřenců již nejsou mezi živými. V loňském roce byl František Blažek naší organizací navržen na nejvyšší vyznamenání SH ČMS „**ZASLOUŽILÝ HASIČ**“.

V době, kdy do naší organizace přestoupily **Marie Jírová** a **Marie Pyková** ze závodní jednotky požární ochrany Moravolen, se jejich zásluhou za pomoci manžela paní Jírové Jana opět začíná formovat družstvo Mladých Hasičů. Začíná se znovu jezdit po soutěžích, kde se opět obsazují přední místa.

Dá se říct, že trvání této činnosti je vždy časově omezené, neboť jak mládež odrůstá, je těžké získávat další a doplňovat kolektiv družstva. Proto přicházejí období kdy nezbývá než činnost přerušit, nějaký čas počkat a pokusit se znovu sestavit nové družstvo. To se u nás již stalo dvakrát a noví vedoucí vždy začali s úplně novým kolektivem. Tentokrát si tuto náročnou práci vzali a pokračují ve slěpějších svých předchůdců paní **Eliška Skaláková**, paní **Lumíra Kamlerová** a slečna **Margareta Turzová**.

Náš SDH se může pochlubit i úspěchy družstva mladých hasičů, kteří jsou znovu činní od roku 2000 a chodí zde děti od 6 do 15 let. Každoročně se zapojují do hry „**PLAMEN**“ a zúčastňují se i soutěží v rámci okresní ligy.

Hra Plamen je pro děti velmi náročná, probíhá celý rok od srpna do září a představuje 6 disciplín:

1. Závod požárnícké všestrannosti (střelba ze vzduchovky, základy topografie, uzlování, základy první pomoci, požární ochrana a překonávání překážky po vodorovném laně)
2. Požární útok
3. Štafeta 4 x 60 m s překážkami (kladina, bariéra, přenosný hasicí přístroj a spojování hadic)
4. Požární útok s překážkami CTIF (vodní příkop, bariéra, tunel, kladina)
5. Štafeta CTIF
6. Štafeta požárních dvojic

Největších úspěchů dosáhlo družstvo MH v roce 2006 a 2007, kdy se probouvalo přes okresní kolo až do kola krajského. V roce 2006 se ho ale pro velkou nemocnost dětí a různé jiné rodinné důvody nemohlo zúčastnit. V následujícím roce 2007 to už vypadalo, že se situace bude opakovat, ale nakonec se vedoucím kolektivu podařilo družstvo sestavit a děti se krajského kola v Zábřehu zúčastnily. I přes obrovské nasazení a snahu sice skončily na posledním desátém místě, ale nasbíraly alespoň cenné zkušenosti ze závodu na vyšší úrovni do své další činnosti.

Celý rok pro ně vedoucí připravují kromě soutěží i další činnosti, jako například návštěva krytého bazénu, celodenní turistický výlet či víkendový sportovní pobyt. V měsíci prosinci čeká na děti každoroční „mikulášování“.

V letošním roce budou čtyři členové z MH, kteří dosáhnou 15 let, přecházet do družstev dospělých a nám nezbývá než jim přát, aby jim elán vydržel a v kategorii dospělých dosahovali alespoň stejných úspěchů.

Členové MH: Cicoň Stanislav, Cicoňová Lucie, Ptáček Michal, Finsterlová Jana, Šajdákova Lucie, Šajdákova Aneta, Motýková Tereza, Charalambidisová Aneta, Eliáš Filip, Hasník Vilém, Plášková Lucie, Merunková Iva

Vedoucí MH: Skaláková Eliška, Kamlerová Lumíra, Turzová Margareta

DRUŽSTVO MUŽŮ ZLATÉ HORY

Družstvo mužů zaznamenává první úspěchy v soutěžích, již krátce po založení českého hasičského sboru už v roce **1949**. Několikrát vyhrávají okresní soutěže a postupují i do krajských kol. Největší úspěchy si družstvo mužů připisuje na soutěžích býv. Státního Statku mezi léty **1973 až 1983**, kdy se jim daří obhajovat první místo po celou dobu trvání soutěže. V roce **1992** přichází do sboru několik nových členů, dochází k výraznému omlazení družstva. V následujících letech se daří dosahovat poměrně pěkných výsledků. Po dobu několika let se družstvo každoročně zúčastňuje několika pohárových soutěží v rámci okresu. Samozřejmostí je účast v okrskovém kole celostátní soutěže, postup do okresního kola se stává téměř tradicí a dokonce se v roce **1994** podařilo probojovat do krajského kola (tehdy ještě okres Bruntál a tedy Severomoravský kraj), které proběhlo v Bohumíně. Zde se toto družstvo umístilo

na 9. místě. V dalších letech se družstvo ještě zúčastňuje několika pohárových soutěží ročně a to i v nově vzniklém okrese Jeseník. Výsledky v nich jsou spíše průměrné.

V posledních letech se mužská část sboru zaměřuje spíše na udržování akceschopnosti jednotky a na zúčastňování se výcviků a školení potřebných k zásahu. Proto se soutěžní činnost družstva mužů omezila jen na celostátní soutěž v požárnímu sportu, kde většinou postoupí do okresního kola. Během posledních pěti let se podařilo dvakrát postoupit až do kola krajského a to v roce **2003** v Jeseníku a druhé v roce **2007** v Přerově. Ani na jedné z těchto krajských soutěží se bohužel nepodařilo dosáhnout větších úspěchů. Další soutěž, na které nesmí naše družstvo chybět a které se také každoročně účastní, je noční pohárová soutěž, pořádaná naším sborem.

Složení mužského soutěžního družstva pro rok 2007 bylo toto:

Aleš Uchýtil, Robert Sagalínek, Roman Odstrčilík, Ondřej Kubiš, Jiří Zálešák, Marian Matušinský, David Zagora, Dominik Šuranský, Vojtěch Ivan.

DRUŽSTVO ŽEN ZLATÉ HORY

Současné devítičlenné soutěžní družstvo žen dosahovalo v minulých letech nemalých úspěchů. Nejúspěšnějším obdobím byly roky 2004-2006 ve kterých se ženy zúčastňovaly veškerých pohárových soutěží v okrese i mimo něj a umísťovaly se na nejvyšších stupních. Za tyto výsledky dostaly každoročně do svého držení putovní pohár starostky OSH Jeseník, jenž jim v roce 2006 již zůstal. Žádných úspěchů by nebylo nebýt pravidelných tréninků, poctivé přípravy a především trenéra, mechanika a hlavně řidiče Jiřího Čanka, který týden co týden obětoval svůj volný čas a jezdil se ženami po soutěžích.

Od roku 2002 se ženy pravidelně probíjely až do krajských kol v požárním sportu, kde obětavě reprezentovaly náš sbor a okres Jeseník. Největších úspěchů zde dosahovala v běhu na 100 m překážek (jednotlivci) naše běžkyně Margareta Turzová, která v roce 2002 a 2005 v obrovské konkurenci tuto disciplínu vyhrála a v roce 2006 se umístila na druhém místě. Za nejvydařenější krajské kolo, z hlediska celého družstva, je považováno to z roku 2004 v Zábřehu, kde se ženy ve štafetě na 4x100 m umístily na krásném třetím

místě a celkově skončily páté. V loňském roce už soutěžní sezóna nebyla tak „plodná“ neboť dvě pro družstvo nepostradatelné členky se odstěhovaly a ženy si za ně nenašly plnohodnotnou náhradu. Pevně ale doufají, že v příštích letech sestaví stejně dobré nebo ještě lepší družstvo, které by měla doplnit nová děvčata z družstva mladých hasičů a naváží tak na úspěchy, kterých dosáhly v minulých letech v hasičském sportu. Každoročně se ženy významně podílejí i na mimosoutěžních aktivitách pořádaných našim sborem.

Sestava soutěžního družstva:

Kamlerová Lumíra (Kremrole – strojník)

Turzová Margareta (Megi – savice)

Sivoková Barbora (Barča – koší)

Turzová Jana (Teta – béčka)

Nováková Marta (Marťan – rozdělovač)

Kamlerová Michaela (Mišule – proud)

Loubalová Kristýny (Kikina – proud)

Loubalová Blanka (Blána – proud)

Kolariková Denisa (Deny – béčka)

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem sponzorům,
bez jejich příspěví by tato publikace nemohla vzniknout.

ZLATÉ HORY

**ČESKO-SLEZSKÁ
VÝROBNÍ, a.s.**

ONDŘEJOVICKÁ STROJÁRNA spol. s r.o.

793 76 ZLATÉ HORY - ONDŘEJOVICE

V neposlední řadě děkujeme všem, kteří se podíleli na vzniku této publikace.

HASIČI ZLATÉ HORY

U příležitosti 130let výročí vydal Sbor dobrovolných hasičů Zlaté Hory
náklad 300 výtisků